

SEVGİ

DÜNYASI

EYLÜL 2012 Sayı: 525 Fiyat: 7 TL

“...O'nun Yaratmaya Nasıl Başladığını Anlayın”

REENKARNASYON DELİLLERİ

ÖZGÜR SEÇİMİN YENİDEN AYARLANMASI

Aylık Kültürel ve
Siyasi Dergi

Cilt: 44 Sayı: 525 Eylül 2012

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sevgi Yayınları Tic.Ltd.Şti. adına
Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme
ve Okur/Abone İlişkileri:
P.K: 227 Beyoğlu/İstanbul

Yönetim Yeri:
Ceylan Sk. No: 9/bod.kat
Güzelyalı, Pendik/İst.

Baskı:
Hedef Dijital Baskı
Taksim Cad. No: 19/A
Taksim/İstanbul

Fiyatı: 7 TL
Yıllık Abone: 75 TL
Yurt Dışı: 90 TL

Kapak resmi: "Miranda"
John William Waterhouse

İÇİNDEKİLER

Bu da Bir Şey mi? 2
Dr. Refet Kayserilioğlu

"...O'nun Yaratmaya Nasıl
Başladığını Anlayın" 4
Ahmet Kayserilioğlu

Atatürk'ün Üç Ülkü'sü 9
Güngör Özyiğit

Reenkarnasyon Delilleri - II 14
(Karma ve Reenkarnasyon)
Çeviren ve Derleyen: Zuhul Voigt

İslâm Dünyasında Bilimin
Yükselişi ve Altın Çağlar 21
(İslâm ve Bilim - II)
Yalçın Kaya

Canımın Canı 24
Seyhun Güleçyüz

Aydınlanma Dedikleri 26
Nihal Gürsoy

Permakültürün Simgeleri 30
(Yaşamın Yaprakları)
Nelda Bayraktar

Özgür Seçimin
Yeniden Ayarlanması 37
(Canlı Kryon Celsesi)

Dergimizin internet sitesini

www.sevgidunyasidergisi.com, www.dostluk.org
adreslerinden ziyaret edebilirsiniz

Sevgili Dostlar

*Medyumik yolla bilgi alma, bedensiz varlıklarla medyumlar vasıtasıyla görüşebilme işi, son senelerde dünyada epeyce sık raslanan bir olgu haline geldi. Bu aslında memnunluk verici bir durum olmakla birlikte çok da dikkat gerektiren bir durum. Ne kadar çok kişi bu yolla bilgi almaya ve alınan bilgilerle kendine yeniden şekil vermeye çalışırsa, üst realitelere çekilmemiz, yaşarken o gerçekliğin malı olmamız daha kolaylaşır. Bunu başarabilen insanların özendiriciliği yeni kişilere arınma ve yükselme yolunu seçmelerinde şevk ve istek verir. Öte yandan bilgiyi ve bilgi getiren varlığı kendimize göre iyice bir incelemeden geçirmek gerekir. Bu konu ile ilgili kriterler, uyarılar dergimizde zaman zaman enine boyuna irdelenmiş, tecrübe birikimimiz sizlerle paylaşılmıştır. Bunu tekrar hatırlatmakta fayda görüyoruz; çünkü ilerideki günlerde manevi varlıklarla giderek daha da sıkı ilişkiler içine girebilir insanlık topluca; her şeyin bu dünya ile sınırlı olmadığı kanısı artık bilinçlerde daha çok yer edinmeye başlamaktadır. Bu bilgi ve varlık kalabalığı arasında ise parazit yapabilecek, yanlış yönlendirmelerde bulunacak kanallar da olabilir. Bunlara karşı dikkatli ve uyanık olmak zorundayız. Çünkü kim ne söylerse söylesin esas işi yapacak olanlar, yani topyekûn dünya, üzerindeki canlılar ve insanlarla birlikte yükselme, bir olma işini planlayacak, yürütecek, gerçekleştirecek olanlar insanların kendisidir, yani tek tek bu işe inanmış, gönül vermiş olanlar. Yani anlamak ve yapmak bizim işimizdir ve bizim elimizdedir. O nedenle aklımıza ve mantığımıza uymayan sözleri, yönlendirmeleri “mutlaka onlar söylediğine göre bunda benim görmediğim bir hayır vardır” diyerek düşünmeden kabul etmeyelim ve inanmayalım. İyice bir tartalım konuyu, eski doğru bildiklerimizle karşılaştıralım ve içimize soralım. Orada şaşmaz bir kılavuz yardım için beklemektedir aslında. Eğer içimizde yani gönlümüzün sadece bizim bildiğimiz en derin yerinde Bizi Sevgisinden Vareden’in yeri varsa, bu sevgi O’ndan delicesine korkuya değil, huzurlu bir teslimiyete dayanıyorsa hiç endişemiz olmamalı. Aklımızı çececek, karıştıracak, yanlış yönlendirecek ne çıkarsa çıksın karşımıza, gönlümüz hemen aklımıza kuvvetle diyecek ki: “Bir dakika dur, sakın ol, burada bir problem var. Onu bulmaya, çözmeye çalışalım ya da bu işi bırakalım” O gönlümüzde yer almışsa, **aklımıza dilediğimiz istikamette yön verebilmenin hünerini çoktan öğrenmişizdir.** O zaman korkusuz ama tedbirle bilgi denizi içinde dilediğimizce dolaşabiliriz.*

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

Dr. Refet Kayserilioğlu

Bu Da Bir Şey Mi?

"Ve biliniz ki, verdikçe daha çok verilecek Şey olduğunu gören, gerçek mutluluğa erecek olandır."

Vaktiyle bir kadın tanımiştım. Ona kötü insan denemezdi. Hattâ bazı yönlerden iyi bir kadındı. Fakat hiç huzuru yoktu, etrafına da huzur vermekten acizdi. Bir çok istekleri vardı. Bütün isteklerinin bir anda oluvermesini isterdi. İstekleri olmayınca da şımarık çocuklar gibi ter ter tepinir, ağlar, kendisini dünyanın en bahtsız kadını sanırdı. Ondan sonra başlardı kocasına söylenmeye. Ardı arkası gelmeyen Őikâyetler, suçlamalar ve hakaretler...

Halbuki istediklerinden bir çoğu o gün gerçekleşmiş vaziyetteydi. Bunlar kendisine gösterilince: "O da bir Şey mi?! Bak herkesin neleri var!" diye kçmserdi. Evet onun sahip olduklarından daha âlâsına sahip olanlar olabilir. Fakat onda olanlardan da mahrum milyonlar vardı. Bu durum kendisine hatırlatılınca "Ben daha stnlerine lâyığım" diye kestirir atardı. Ayrıca kendisinin ondan aşağı durumdaki kimselerle karşılaştırıl-

masını da ağır bir hakaret sayıp üzüldü. Ona benzer kadın ve erkekleri her yerde bulmak mümkündür.

Ey zavallı insan, neyine bu kadar gururlanıyorsun? Hiç bir şeyleri kendine lâyük göremiyorsun, hep gözün yukarılarda. İnsanlarla mukayese edilmeni bile bir hakaret sayacak kadar mağrursun ve bilgisizsin. O beğenmediğin insanlar içinde ruhen olgunluk bakımından belki senden çok ilerde olanlar mevcuttur. İnsanları maddi yönleriyle değerlendirmekle ne büyük gaflet içinde bulunuyorsun!

Şu kadının halini düşündüm. Sahip olduğu bütün imkânları "Bu da bir şey mi!" diye küçümseyen bu zavallının gerçekleri görünceye kadar geçeceği sıkıntılı yolları tahayyül etmeye çalıştım. Onda bir yanda büyük bir gurur ve kibir, bir yanda da doymak bilmeyen büyük bir ihtiras vardı. Bunların sebebi nedir? Ruh sahibi olan az çok ilerlemiş ve ruhen de yükselmiş bulunan bir varlık nasıl böyle bir gaflet içinde bulunabilir?

Biraz inceleyince anladım ki, o maddelerden ve onların daha çoğuna sahip olmaktan ruhî bir huzur bekliyor. İsteddiği maddeye kavuştuktan sonra da bu huzuru bulamayınca, üzüliyor ve öteki isteklerine kavuşunca bulacağını

sanıyor. Böylece bir istekten diğerine sabırsızlığı artarak, hırçınlaşarak ve her defasında da eli boş kalarak ümitsizcesine koşup duruyor. Çölde kalmış susuz yolcuların vaha sandıkları serapların peşinde ümitsizce fakat ihtirasla ve ıstırapla koşmaları gibi...

Maddi değerler bizzat ruhî huzuru vermek kudretinde değildirler. Tam tersine maddeler alındığı değil, başkalarına verildiği zaman büyük ruhî hazlar verirler. Onun için en büyük ruhî hazlar içinde olan, en çok verebilen kimsedir. Almayı da ancak daha verebilmek için isteyen adam hakikatleri görmüş ve ebedi saadet yoluna girmiş kimsedir. O zavallı kadına bu gerçekleri anlatmak ne kadar zordu! O, bu bilgileri alıp bunların doğruluğunu anlayıncaya kadar maalesef daha çok serabın arkasından susuzluktan yanarak koşacaktı!...

Resim: "Kendini Beğenmişlik" John William Waterhouse

“...O'nun Yaratmaya Nasıl Başladığını Anlayın”

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

“Yeryüzünde gezip dolaşın da O'nun yaratmaya nasıl başladığını anlayın.” Ankebût Suresi 20

EVİRİMDE İKİ KARŞIT YORUM

İnsanlığın başlangıcından beri düşünen kafaların en çok tartıştığı ve aynı zamanda tanrısal bir düzenin varlığı veya yokluğu probleminin cevabını aradığı en çetin soru, yeryüzünde canlıların nasıl oluştuğu, nasıl geliştiği ve en önemlisi biz insanların nasıl meydana geldiği sorusudur kuşkusuz.

Canlılığın en basit tek hücreliyle başlayıp evrim yoluyla geliştiğini iki büyük biyoloji bilgini ortaya koymuştu, 160 yıl kadar önce: Charles Darwin ve Russel Wallace. Ancak yorumlarında ikisi arasında taban tabana çok büyük bir fark vardı.

Darwin, evrimin hiçbir dış müdahale olmadan doğal kanunlarla otomatik olarak

kendi kendine işlediğine ve bir amaç gütmeye inanıyordu. Wallace ise aksine, tanrısal düzenin evrim kanununu işleterek canlıları geliştirdiği inancındaydı.

19. yüzyılın materyalist ikliminde Darwin yorumu genel kabul gördüğünden Wallace neredeyse yok sayılacak kadar bir dip notu gibi muamele görmüştü bilim âleminde... Darwin yorumunun sıkı taraftarı çağdaşımız Richard Dawkins "Tanrı Yanılgısı" kitabında, basitten karmaşığa tüm canlılar âleminin kendiliğinden işleyen "Doğal Seçim" kuralıyla oluştuğunu içtenlikle savunur. Bu durumda tabii ki, Tanrı'nın ve ilâhi bir düzenin varlığı söz konusu bile olamaz.

Dergimizde son bir yıl boyunca sadece bu kitapta öne sürülen fikirler çerçevesinde canlılar âlemini incelemiştik. Bu sayıdan itibaren böyle kısıtlayıcı bir ön çerçeve bulunmaksızın canlılar dünyası ile ilgili kendi düşünce ve yorumlarımı rahatça sizlerle paylaşmaya başlıyorum. Ancak hangi metodla işe koyulacağımı, yani sonuca ulaşmak için hangi yolu izleyeceğimi peşinen bilmek sizlerin en doğal hakkı. Kullanacağım metod kolay anlaşılabilir diye, dergimizin çok geçmiş sayılarından hatırlayacağınız iki temsili örneğimi, yeni okuyucularımız için tekrarlamakta yarar görüyorum.

UZAKTAN KUMANDALI ARABA

Elindeki yönlendiricinin tuşlarına basarak, oyuncak arabasıyla oynayan çocuğun, çevredeki hiçbir engele çarptırmadan aracını ustalıklı kullanmasını keyifle izleyip, hünerini övgülerle karşılamaz mıyız?!.. Kuşkusuz ki araba doğal kanunlarla çalışmaktadır. Mekanik ve elektromanyetik bilgileri olan bir fizikçi için her şey normal akışında seyretmektedir.

Peki, çocuğu hiç görmesek, hattâ varlığından bile haberdar olmasak aynı rahatlıkla her şeyi yine normal gözle mi göreceğiz? Engelleri usta manevralarla aşır hiçbir şeye çarpmadan oradan oraya koşuşan araba hayranlığımızı çekmeyecek mi? Biraz şaşıracağız kuşkusuz. Ama hemen aletlerimizle ölçmeler yapıp engellere yaklaşırken arabanın iç düzeneğinde bazı değişiklikler olduğunu da saptamakta gecikmeyeceğiz. Yani yine her şey doğa kanunlarına uymakta ve normal akışında seyretmektedir.

İç düzenekteki bu değişiklik tam da en uygun yerde, engelin hemen yanında nasıl oluşuverdi diye soracağız fizik bilginine. Çocuk gündemde yok ya, burada biraz kurgulama, biraz spekülasyon imdadına yetişecek bilginimizin: "Herhalde" diyecek "engel ile araba birbirine yaklaştığında aralarındaki bir etkileşimden iç düzeneğe değişiklik oluyor olsa gerek!.."

Doğa bilginleri: "Biz sadece madde kanunlarıyla uğraşırız. İşin içine bir tasarım, bilinç, amaç, girer girmez orada durur ilerlemeyiz. Çünkü metodolojimiz bize sadece bu kadarına izin vermektedir" demektedirler yüzyıllar boyunca. Bu nedenledir ki, örneğimizdeki çocuğun bilinçli, hünerli, amaçlı davranışlarını incelemeye sıra geldiğinde modern bilimlerimiz tam bir sessizliğe bürünmekte, çocuğun varlığını gündemine bile almamaktadır.

KERVAN İZ SÜRÜCÜSÜ

Geçip giden kervanın ayak izlerini ve kalıntılarını dikkatle izleyen deneyimli, usta bir iz sürücüsünden gerçeğe çok yakın bilgiler almaz mıyız? Kaç kişi oldukları, yedikleri, içtikleri, eşyaları, malları, hayvanları, nereden gelip nereye doğru gittikleri gibi pek çok sorunun

cevabını ustadan yeterince alabiliriz. Ama hepsi bu kadar. Ustaya kervanın geçmişteki seferlerini, gelecek için planlarını nasıl sorabiliriz ki? O sadece gördüğü, incelediği kadarını bilebilir. Ya kervancıbaşına, hele bir de kervan sahibine ulaşabilirsek bütün sorularımızın hattâ sormadıklarımızın bile en doğru cevaplarını onlardan alamaz mıyız?

400 yıllık mazisi olan, gözlem ve deney dayanan doğa bilimlerimizden aynı usta iz sürücüsü gibi doyurucu bilgiler alabiliriz. Bugünkü uygarlık düzeyine ve rahatlıklara bilim adamlarının buldukları madde kanunları sayesinde ulaşmadık mı? Kervancıbaşı veya kervan sahibinden daha çok doyurucu ve daha çok gerçek bilgiler alma isteğimize ise bilim adamlarının cevapları ilk örneğimizdeki gibidir: "Bizim metodolojimizin izni buraya kadar. Kervancıbaşı veya sahibinden bilgi almaya ruhsatımız yok!.."

Bu iki örneğin ışığında canlılar problemini hangi metotlarla çözmeye çalışacağımızı şöyle açıklayabilirim: Doğa bilimlerinin kısıtlayıcı ön şartları benim için geçerli değil. Elbette akıl, mantık, hipotez, deney gibi bilimsel yöntemler kılavuzumuz, yol göstericimiz olacak ama yorumlarımızda daha ileriye gitmemiz için bir engel söz konusu olmayacak. Olayların ilk nedenlerini, bilinçli, amaçlı tasarımları ve tasarlayıcıları da gündemimizde tutacağız. Yani sadece madde kanunlarıyla yetinmeyip, bu kanunları kullanan akılların ve iradelerin varlığını, amaçlarını da gündemimize alacağız. Kısaca sadece arabanın hareketlerini değil, onu yönlendiren çocuğun varlığını da mercek altına alıp incelemekte duraksamayacağız.

Ve aynı derecede önemli başka bilgi ve aydınlanma kaynağını da asla gözardı etmeye-

ceğiz. Yani sadece iz sürücünün bildirdikleriyle yetinmeyeceğiz. Kervancıbaşı ve kervan sahibinin sözlerine yine akıl ve mantığımızı terketmeden kulak vermeyi de asla ihmal etmeyeceğiz. Âlemlerin varedicisinden ve onun görevlendirdiği yüce rehber varlıklardan aldığımız kutsal bilgiler mutlak yolumuzu aydınlatacak. Bu nedenle bozulmadan günümüze gelen biricik göksel kitap Kuranı Kerimden mutlaka yararlanacağız. Ayrıca 150 yıldır aralıksız dünyamıza gönderilen, günümüzde patlama tarzında her ülkede köşebaşlarını tutmuş olan rehber varlık bilgilerine de kuşkusuz önem vereceğiz. Ama hepsine değil. Tanrısal plan içinde görev aldığına akıl ve mantığımızla tam kani olduğumuz rehberlik bilgilerine...

HAYAT NASIL BAŞLADI?

Eskiden buna verilen cevap ne kadar rahatlatıcıydı. Meyvelerin içinden zaman zaman kurtçuklar çıkmıyor mu? Kirli çamaşırların içinde de haşeratların oluştuğunu görüp duruyoruz. Öyleyse şimdi abiyogenez dediğimiz yani canlıların maddelerden kendiliğinden oluştuğuna inanmak ne kadar kolay. Ve büyük akıl sahibi, doğa bilgini Aristo dahil insanlar neredeyse 18. Yüzyıla kadar bu kolay yoldan kendilerini kandırıp durdular. Yanlıştan kesin dönüş ancak Louise Pasteur'un 1860 lardaki deneylerinden sonra mümkün olabildi. Şimdi bütün doğa bilginleri biyogenez inancında. Yani canlılar maddelerden kendiliğinden değil, ancak başka canlıdan oluşabilirler.

İyi de ortada başka hiçbir canlı yokken dünyamızda ilk canlı nasıl oluştu öyleyse? Bu yaman sorunun üzerindeki kalın örtü ancak Pasteur'den 100 yıl sonra biraz aralanabildi. 4,5 milyar yıl önce bir ateş topu gibi Güneşin etrafında dönmeye başlayan dünyamız başka

yerlerden taşınan sularla adım adım soğuyup denizlerle kaplanmaya başlamıştı. Sürekli faaliyet halindeki yanardağlarla kimyası gittikçe zenginleşen, henüz oksijen ve ozon oluşmadığından korunma kalkanından mahrum, sürekli ultraviyole ve kozmik ışınlarla dövülen bir dünyamız var o zaman. Böylece en ufak bir yaşam belirtisi olmadan 1,5 milyar yıl akıp geçiyor. Şu andaki bilgilerimiz senaryonun böyle olduğunu, hayatın ise 3 milyar yıl önce başladığını söylüyor bizlere.

Ama nasıl başladı? Düşümün çözülmesinde ilk ümit ışığı 1953'deki Miller-Urey deneyi ile parıladı. Tüm canlıların temelini oluşturan proteinin yapı malzemesi 20 çeşit aminoasit olmadan hayat başlayamaz ki!.. İşte Miller ve Urey o zamanki dünyamızın ilkel çorbasının su, amonyak, metan, hidrojenle oluşabileceği varsayımıyla yola koyuldular. Bir kaba koydukları bu maddeleri bir hafta boyunca sürekli yüksek voltajlı elektrik akımıyla dövüp 3 çeşit aminoasit elde etmeyi başarinca dünya onların oldu. Aminoasitler oluşur oluşmaz onları yüksek voltajın yıkıcılığından uzaklaştırmak için hemen ayırıp izole etmeyi de ihmal etmediler doğallıkla. Başka araştırmacıların benzer deneylerinden daha üst düzeylerdeki organik maddeler de elde edilince, en azından okyanusların, canlıların yaşamaları için mutlaka gerekli olan gıdalarla dolup taşıdığına kani olmaları bilim âlemini sevince boğdu. Miller - Urey ve benzeri deneylerde kullanılan kimyasal maddelerin ilkel çorbadaki varlığı çok eleştiriler aldı. Ve bu eleştirilerdeki haklılık payı çok fazla.

Ancak en güvenilir ruhsal rehber varlık bilgilerinden, ilâhi âlemin en yüce katlarından alınan mesajlardan bu deneylerin temel kavramlarında doğruluk payı olduğunu öğrenmekteyiz. İlkel çorbadaki Miller-Urey

deneyindekinden daha başka kimyasal maddeler kullanarak yüksek voltajlı elektrik akımı altında, sadece organik bileşiklerin değil, helezonlu yapıdaki proteinlerin ve hattâ DNA'nın da oluşarak ilk canlının dünyada yaşamı başlattığı bu mesajlarda onaylanmaktadır. Bu nedenle yakın tarihlerde laboratuvar ortamında bu en ilkel canlı elde edildiğinde asla şaşkınlığa uğramayacağım.

Big bang'in ilk saniyelerinden başlayarak madde kanunlarının evrende canlılığı oluşturacak çok hünerli fizik ve kimya kanunlarıyla nasıl donatılmış olduğunu geçen yazılarımda oldukça detaylı anlatmıştım. İlkel çorbadaki kimyasal maddelerden en basit canlının oluşması da aslında onların canlılığı oluşturacak programla yaratılmış olmasının doğal bir sonucudur.

DNA'nın kendini eşleme özelliğinden dolayı, bol gıdayla dolu okyanus ortamının kozmik ışınların yıkıcılığından korunan 15 metreden daha derin katmanlarında, bu en ilkel canlının yıldırım hızıyla çoğaldığını düşünmek bugünkü bilgilerimize çok uygun. Mutasyonlarla ve ilâhi kanunları uygulayan bilgili, hünerli ruhsal görevlilerin genetik müdahaleleriyle bu ilk canlıdan "ilk hücreler"(pretoinid) ve onlardan da "ilkel hücreler" (prokaryot) oluşmuş olabilir. Yani çekirdeği olmayan, sadece hücre zarı, sitoplazması, ribozomları ve dağınık halde DNA'ları bulunan prokaryot hücreler.

Bakteriler ve mavi-yeşil algler bu prokaryot hücrelerin örneklerindedir. Alglerdeki kloroplastların fotosentez yapmasıyla atmosferimiz oksijenle ve koruyucu kalkanımız ozonla dolup, dünyamız böylece yüksek organizmalara hazır hale getiriliyordu. Ama o kadar çabuk değil. Bizler ilkel prokaryot hücrelerin

varlığını 3 milyar yaşındaki kaya örneklerinden biliyoruz. Yani ilk 1,5 milyar yıl dünyamız sadece kendini canlılığa hazırlıkla geçiriyor. Ama ne gariptir ki, 3 milyar yıl önce prokaryot hücrelerle yaşama adım atan dünyamız pek çok zaman boyunca neredeyse 2 milyar yıldan daha fazla sürede sadece bu ilkellerle dolup taşıyor. O süreçte, gelişmiş, çekirdekli ve organelli ökaryot hücrelerden tek tanesine bile rastlamıyoruz.

Bugün artık ilköğretim biyoloji derslerinde bile çocuklarımıza bunları öğretiyoruz. Ökaryot hücrelerin o çok muhteşem yapısını öğrenmek, organellerin isimlerini telaffuz etmek ne kadar zor geliyor onlara bir görseniz. Öyle ya, o gelişmiş ökaryot hücrelerdeki, granüllü endoplazmik retikulum, düz endoplazmik retikulum, golgi aygıtı, koful, lizozom, ribozom, kromatin iplik... gibi isimleri olan organelleri ve onların görevlerini hatırdan tutmak, sınavlarda doğru cevaplamak o kadar kolay olmasa gerek.

Biz bu gelişmiş ökaryot hücrelerin varlığına, 1 milyar bile değil sadece 600 milyon yıl önceki fosillerden ulaşıyoruz. Ve yalnız tek hücrelilere değil, çok hücreli gelişmiş organizmalara da... Şimdiki hayvanların ilk ataları bile olabilecek garip beden yapıları olan canlılara!.. Hem de adım adım gelişe gelişe değil, aniden!.. Haklı olarak Kambriyen Patlaması diye adlandırılan 600 milyon yıl önceki canlıların altın döneminde.

Biz Kambriyen Dönemiyle ilgili değişik kaynaklardan bilgileri ve yorumları gelecek sayımızda geniş olarak inceleyeceğiz. O dönemde aniden beliriveren yüksek organizmaları şimdilik bir kenara bırakalım. 2 milyar yıldan fazla dünyamızın tek sakinleri olarak yaşayan ilkel prokaryot hücrelerden, gelişmiş

tek bir ökaryot hücrenin hem de birdenbire zeki bir tasarımcı olmadan doğal etkenlerle nasıl oluşabildiği bugün çözümsüz bir denklem biyoloji biliminde. Bunu Darwinist biyolog Prof. Dr. Ali Demirsoy "Kalıtım ve Evrim" kitabının 79. Sayfasında açıkça itiraf eder:

"Evrimde açıklanması en zor olan kademelerden biri de bu ilkel canlılardan, nasıl organelli ve karmaşık hücrelerin meydana geldiğini bilimsel olarak açıklamaktır. Esasında bu iki form arasında gerçek bir geçiş formu da bulunmamıştır... Yani taşınan organeller her haliyle gelişmiştir, basit ve ilkel formları yoktur. Bir "Evrimsel Sıçrama" meydana gelmiştir. Yani ilkel hücrelerden geçiş formu olmaksızın gelişmiş hücreler meydana gelmiştir."

Benim bu konudaki kişisel kanaatim, ileride Kambriyen canlıları ve insanın oluşumunda daha da geniş açıklamalarla kanıtlamaya çalışacağım gibi, Darwinist biyologların ateist açıklamalarından çok daha farklı. Ben prokaryottan ökaryota bu ani sıçramalı geçişin tamamen Yaradan'ın plan ve icraatı ile oluştuğu düşüncesindeyim.

Geçmiş sayılarımızda örnekler vererek açıkladığım gibi canlıların evrimle, türden türe geçerek birbirinden oluştuğuna, Darwin-Wallace teorisine inanıyorum. Ancak kendiliğinden, bir zekâ, bir tasarım işe karışmadan değil. Aynı türün bireylerinin DNA'larında bile farklar var. Yani çeşitlilik (varyasyon) biyolojide temel bir kanun. Bu sayede doğal seçilimle bireylerin bazıları ortamdaki değişikliklere uyum sağlayabiliyor ve nesil devam ediyor. Ama organ yapıları ve içgüdüleriyle birbirinden çok farklı 10 milyonluk canlı türünün, bir tasarım işe karışmadan otomatik olarak doğal seçilimle meydana gelmesi gerçeklere uymuyor. Bunları gelecek sayılarımızda tartışacağız.

Atatürk'ün Üç “Ülkü” sü

Güngör Özyiğit, Psikolog

Her türlü savaştan geçmiş, her türlü savaşı kazanmış büyük bir liderin, sıradışı, önemli bir insanın hayatının son zamanlarına ışık, saflık, neşe getirmiş bir kişiydi o. Keşke onun bulabildiğimiz bütün resimlerini paylaşabilseydik sizlere. O resimlerde o ışığın size de geçtiğini hissederdiniz. Küçük sevimli kızın hareketlerindeki yumuşaklık, uyum, artistik tavır, sevgi ve özgüven sizi de etkilerdi. Atatürk'ü tek ve yalnız görmek isteği mi acaba Ülkü Adatepe'ye gereken popülerliği kazandıramadı bilinmez. Tüm ulusun kalbinde yer edebilecek bir kişilikti. Artık aramızda yok.

Ağustos ayının başında bir trafik kazası ile ayrıldı bu dünyadan.

Büyük bir ihtimalle ve umarız vardığı yerde onu, hayatında ilk sevdiği ve çok sevdiği o erkek karşılamıştır; “Gel Ülkücüğüm” diye yine elinden tutmuştur.

Güngör Özyiğit'in 1999 yılında yaptığı söyleşiyi, onun anısına tekrar sunuyoruz.

A tatürk'ün üç ölküsü vardı: Birincisi, Türkiye'yi siyasal, ekonomik ve kültürel yönden tam bağımsızlığa kavuşturmak. İkincisi, yine Türkiye'yi çağdaş uygarlık düzeyinin üstüne çıkarmak. Üçüncüsü ise, babalık özlemini giderdiği ve ismini kendi koyduğu, manevi kızı Ölkü! Atatürk'ün yadigârı Ölkü Hanımla Büyükada'da bir palmye ağacı altında söyleşiyoruz. Atatürk'ün adı anılınca yüzü güllüyor, gözleri parlıyor ve konuşmaya başlıyor:

-Benim Atatürk'le ilişkim, daha doğmadan önce başlıyor. Atatürk benim ismimi Ölkü olarak daha doğmadan önce koyuyor.

-Ata'nın sizin aile ile tanışıklığı nereden geliyor?

-Annem çok küçük yaşta ana babasını kaybediyor. Dedesi, annemi komşuları olan Mustafa Kemal'in annesi Zübeyde Hanıma emanet ediyor. Yani annemi, Atatürk'ün annesi büyütüyor. Selanik'te Mustafa Kemal eve dinlenmeye geldiğinde, annem küçük bir kız çocuğu olarak onun başını kaşımış. Zübeyde Hanımın ölümünden sonra, bir süre Mustafa Kemal'in kız kardeşi Makbule Hanımla kalıyor. Atatürk'ün annesinin yadigârı olarak annemle hep yakından ilgileniyor. Ve onu Gazi Orman Çiftliğinde İstasyon müdürlüğü yapan, Fransızca da bilen Çerkez asıllı babamla evlendiriyor. Hamile olduğunu duyunca haber gönderiyor, erkek veya kız, bu çocuğun ismi Ölkü olacak diyor.

-Böylece Atatürk'ün üçüncü ölküsü daha doğmadan belirlenmiş oluyor... Peki, sizi dünya gözü ile ilk ne zaman görüyor?

-Beni ilk kez kırk günlük bebekken görüyor. Hattâ benim küçücük halime bakıp, hayretle "Doğduğumuzda hepimiz böyle miydik?!" diyor. O sırada Atatürk Cumhurbaşkanı. İşleri çok ve yoğun. O arada ben büyüyorum ve dokuz aylık oluyorum. Ailece

Atatürk Orman Çiftliğinde oturuyoruz. Atatürk kendi kurduğu bu çiftliğe sık sık geliyor. Yine bir gelişinde istasyonda annemle beni görüyor. "Aaa.. Vasfiye, çocuğun büyümüş" diyor ve benim yanağımı okşuyor. O zaman ben, hemen kucağına atlıyorum Atatürk'ün ve onu öpmeye başlıyorum. Şimdi Atatürk bütün çocukları çok seviyor. Türk çocukları onun da çocukları sayılır ama, bu kadar yakın bir temas ve çocukça saf bir sevgi çok hoşuna gidiyor. Saatini çıkarıp bana veriyor. Ben de hemen saati kulağıma götürüyorum, sesini, saatin tık tıklamasını dinliyorum. Bu meraklı halim, onun da hoşuna gidiyor. Sonra annem beni Ata'nın kucağından çekip alıyor. Ondandırılmak istemiyorum ve ağlıyorum. Bu ona çok tesir ediyor. Çünkü çok duyarlı ve ilgili bir insandı.

-Tekrar ne zaman ona kavuştunuz?

-Hemen o gece. Atatürk'ü uyku tutmuyor, babalık duyguları öne çıkıyor, beni özliyor. Derken on ikide eve araba göndererek annemle beni köşke, Çankaya'ya çağırıyor. Ve benimle bir saat oynuyor. Büyükle büyük, çocukla çocuk olmasını çok iyi bilirdi.

-Herkesle, onların anlayacağı dilden konuşmak bir önder olarak onun en önemli özelliklerinden biri...

-Evet, insanların hem aklına, hem gönlüne hitap etmede gerçekten çok ustaydı... Sonra 9 aylıktan 1 yaşına kadar bu çağırılmaları ve benimle ilgilenmeleri devam etti. Bir yaşından sonra bana çok alışıyor ve ben bu çocuktan ayrılamam diyerek, annemle beni köşke yerleştiriyor. Babam da haftada 1-2 bizi görmeye geliyor.

-Anneniz hep yanınızda kalıyor ama...

-Evet, annemle birlikte kalıyorduk. Çünkü Atatürk, her zaman bir evlada anneden daha şefkatli kimsenin bakamayacağını söylerdi. O yüzden eğer anne sağ ise, çocuğu annesinden başkasına emanet etmemek gerekirdi.

-Doğa da öyle yapıyor genellikle.

-Evet, "Çocuğun en büyük sevgi kaynağı ve mutluluğu annesidir" derdi Atatürk.

-Üstelik sizin Atatürk gibi bir de manevi babanız vardı...

-Bu hiç bir şeyle değişilemeyecek bir mutluluk tabii... Atatürk'le beraber geçen çocukluğum benim için sahiden bir "Altın Çağ" oldu. Her gittiği yere beni de götürürdü. Çankaya köşkünde, Dolmabahçe Sarayında, Florya köşkünde benim odalarım vardı. Geçenlerde Dolmabahçe Sarayında, küçükken oynadığım bebeklerden biri çıkmış. Florya köşkündeki odamda bir gemim var, üzerinde Ülkü yazılı. Ben en çok Florya köşkünü hatırlıyorum. Atatürk'ün en çok sevdiği yeri orası. Yerleşim yeri olarak, halk ile daha iç içe olabilmek için orayı seçmiş. Döşenmesi de onun kişiliği gibi mütevazı ve sade idi. Onun için ben oraya "Atatürk'ün ruhu" diyorum.

-Atatürk'le beraber olmak, hep bir şeyler öğrenmek anlamına geliyordu değil mi? Resimlerde ve filmlerde vakur bir ciddiyetle yeni harfleri öğrettiğine tanık oluyoruz.

-Atatürk ile beraberken zamanın nasıl geçtiğini bilemezdi insan. Ve farkında olmadan birçok şey öğrenir, kendine güven kazanırdı. Okuma yazmayı, resim boyamayı, yemek yerken çatal bıçak kullanmayı, yürümeyi, daha birçok şeyi, özellikle kendime saygı duyup güvenmeyi bana hep o öğretti. Onun ilgisinin geliştirici ve eğitici bir etkisi vardı. Ama bunu ağırlığını

hiç hissettirmeden yapardı.

-İnsana değer vererek, onda kendine saygı duygusu uyandırarak ve güven duyarak eğitmek onun yöntemiymi galiba...

-Tam dediğiniz gibi. Halkını da önce överek yüceltiyor sonra ona en büyük işleri yapabileceği güvenini veriyordu. Bildiğiniz üzere 10.yıl nutkunda "Türk milleti çalışkandır, zekidir" diyerek onu yüceltiyor, sonra da halkına güvendiğini belirterek, çağdaş uygarlık düzeyinin üzerine çıkmayı ve geleceğin ufkunda yeni bir Güneş gibi doğmayı hedef gösteriyor ve söylemini "Ne mutlu Türk'üm diyene" diye bitiriyordu. Bana da usta bir eğitici olarak aynı yöntemi uyguluyor "Ülkü benim akıllı, uslu kızımdır, yaramazlık yapmaz" diyerek beni yönlendiriyordu. Oysa ben ele avuca sığmayan çok yaramaz bir çocukmuşum. Ama yaramaz olduğuma Atatürk'ü bir türlü inandıramamışlar. Çünkü onun yanında, bana güvenini boşa çıkarmamak ve bana verdiği değere lâıyk olmak için uslu durur, onun istediği gibi olurum. Örneğin o yokken yemek yediğimde, bazen kolaya kaçar, elimle falan yemeğe kalkardım. Ama Atatürk geliyor dediler mi hemen toparlanırdım, çatal kaşık ve bıçakla düzgün yemeğe başlardım. Atatürk bir insan olarak çok duyarlı ve bir anneden daha sabırlıydı. Hiç "Hayır" demez, "yapma" diye davranışları engellemez, fakat yönlendirirdi. Her şeyi en ufak ayrıntısına kadar anlatırdı. İkna yeteneği olağanüstüydü. İsteddiği şeyi size de istetirdi.

-Bazı çocukça kaprislerinizi de yerine getirir miydi?

-Evet. Bakın bununla ilgili güzel bir olay var yaşadığımız. Bir yaz Florya'dayken birlikte geziye çıkmıştık. Koruluk bir yerde bir koyun sürüsünün geldiğini gördük. "Atatürk-çüğüm" dedim -öyle derdim- "Ben bu sürüdeki kuzuları sevmek istiyorum." "Peki" dedi. Gittim, kuzuları sevmeye başladım ve

"Atatürkçüğüm, ben bu yavru kuzuyu çok sevdim, ne olursun onu bana al." Kuzuyu aldık. Dolmabahçe Sarayına getirdik. Ona biberonlar aldık. O kuzuyu her gün besliyorum ve çok mutluyum. Ne var ki, Saray kuzu için uygun bir ortam değil.

-Kuzuların aristokrati yok...

-Evet... Alt tarafı kuzu işte... Sarayda oraya buraya pisliyor, çevreye zarar veriyor Sarayda çalışanlar bana bir türlü söz geçiremiyorlar. Durumu Atatürk'e hemen iletiyorlar. O, "Aman siz Ülkü'ye bir şey demeyin, ben onunla görüşürüm" diyor. Her gün zaten sabahları bir konuşmamız olurdu. Konuşma arasında bana "Bu koyun sarayda sorun çıkarıyormuş, onu gönderelim" diyebilirdi. Ama bunu yapmadı. Benim hatırımı sordu. "Nasıl kuzudan memnun musun?" dedi. Benim "Çok memnunum Atatürkçüğüm" demem üzerine "Ama Ülkü'cüğüm ben dikkat ettim bu kuzu gittikçe zayıflıyor. Düşün bir kere, şimdi seni annenden, sevdiklerinden, benden ayırsalar, üzülmez misin? Biz bu kuzuyu annesinden, babasından ve arkadaşlarından ayırdık. O yüzden üzülüyor ve zayıflıyor". O zaman ben, daha o söylemeden, içim acıyarak "Aman Atatürkçüğüm, o kuzuyu yarın annesinin yanına götürelim" dedim. Şimdi Atatürk'te öyle bir sabır ve saygı var ki, yaptırmak istediği bir şeyi anlatarak, karşındakini ikna ederek, gönül rızasıyla yaptırıyor.

-Ata'nın insanları yerli yerine koymada, en iyi yapabilecekleri şeyleri yapma konusunda onlara yardımcı olduğunu da biliyoruz. Sizi nereye yönlendirmek istiyordu?

-Dediğiniz gibi, Atatürk insanlardaki eğilimleri ve yetenekleri keşfetme ve onları ona göre yönlendirme konusunda bir pedagog kadar ehildi. Ben çok enerjik, dinamik, ritim duygusu gelişmiş, müzik duyunca oynamaya başlayan bir çocuktum. Ata bendeki bu tarafı

görmekte gecikmedi. Ama o yıllarda burada bale okulu yoktu. Dışarı gitmem için de yaşım küçüktü. Ömrü yetseydi, mutlaka beni balerin yapacaktı. "Bir insan neyi seviyorsa, neye yatkınsa onu yapmalı. Çünkü insan ancak sevdiği bir işte başarılı olabilir." derdi. Karpiç'e, eğlence yerlerine beni beraberinde götürür. Artistlerden önce beni sahneye çıkarırdı. Bunun için bana bale, kazaska elbiseleri yaptırdı. Kadınların her konuda önde olmasını istiyor. O zamanlar artistlik, oyunculuk ayıp. Bedia Muvahhit'i de sahneye çıkma konusunda Atatürk destekliyor. Sabiha Gökçen'deki cesareti, gözü pekliği görüp, onu da ilk kadın pilot yapıyor. Okumayı, öğrenmeyi seven Afet İnan'ı da bilime yönlendiriyor.

-Giyimi kuşama, konuşması ve davranışlarıyla da özendirici ve etkili bir örnekti herhalde...

-Tabii. Bir kere her yönüyle çok karizmatik bir kişiydi. Resimlerde ve filmlerde gördüğünüz gibi çok şıktı. Nerede nasıl giyinileceğini iyi bilirdi. Giydikleri birbiriyle çok uyumluydu. Orta boyluydu, ama çok orantılı bir vücudu vardı. Ve üstündeki elbiseyi iyi taşırdı. Çok alçakgönüllüydü. Başarısını hep millete mâlederdi. Kendi yüceliğinin bayrağını dalgalandırmak yerine, başkalarındaki değerleri ortaya çıkarmayı çok severdi. Dinlemesini çok iyi bilir, herkesin fikrinden

yararlanırdı. Küçük bir çocuğu bile incitmeye özen gösterir, onun seviyesine inerek küçülmesini bilirdi...

-Büyüdükçe küçülmek, gerçek büyüklüğün göstergesi olsa gerek...

-Hakikaten öyle. Atatürk dürüst, erdemli bir insan olduğundan doğruluğa çok önem verir, yalanı hiç sevmez ve kullanmazdı. Beni de öyle doğruyu doğruca söyleyen dobra bir insan olarak yetiştirdi. Bana bu konuda hep inanıp güvendi; ta ki ölüm döşeğindeki son karşılaşmamıza kadar...

-Ne oldu o son karşılaşmada?

-Hastalığı sırasında ilk komaya girdiğinde, komadan çıktıktan sonra ne olduğunu doktorlara, yakınındakilere soruyor. Aldığı cevapları doyurucu ve inandırıcı bulmuyor. Bunun üzerine "Bana Ülkü'yü çağırın, o bana doğruyu söyle" diyor. Beni çağırıyorlar. İçeri girmeden önce dışarıda doktorlar "Sakın komaya girdiğini söyleme" diye tembihliyorlar. "Ben Atatürk'e yalan söylemem" diyorum. Fakat sonunda, doğruyu söylememenin daha doğru olacağına, Ata'nın hayrına olacağına beni inandırıyorlar. Ama yine de ilk kez Atatürk'e yalan söyleyeceğim için tedirginim. Atatürk'ün yanına gidiyorum. Gözlerine bakıyorum, yalanım belli olmasın diye. Atatürk "Gözlerimin içine bak" diyor. Zar zor bakıyorum. Yalan söylemek zorunda kalacağımı anlıyor ve bana o utancı yaşatmamak için "Sana bir şey soracaktım; ama vazgeçtim" diyor. Ben ağlamaya haşlıyorum. Onun da gözleri yaşıyor. Eliyle saçımı okşuyor, göz yaşlarımı siliyor. Öleceğini sezdiğinden ve benim de bu olayla fazla sarsılmamı istemediğinden, annemi çağırıyor ve "Siz Orman Çiftliğine gidin; ben de iyileşip oraya geleceğim" diyor. Ben ağlayarak "Atatürkçüğüm bir şey mi yaptım, seni üzdüm mü?" diyorum. "Hayır" diyor. "Sen annenle oraya git, ben de oraya geleceğim ve Cumhuriyet

Bayramı merasimini seninle birlikte izleyeceğim..." Ağlayarak odadan çıkıyorum. Ve bu, Atatürk'ü son görüşüm oluyor.

-Ölümünü nasıl öğrendiniz?

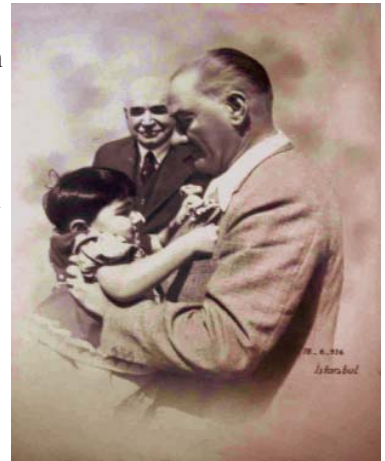
-Her gün telefonla haber alıyorduk. Bir sabah evde herkesin ağladığını gördüm. Durumu anladım. Hiç kimseye bir şey sormadım ve odama kapandım. Bir yıl bocaladım; onsuz yaşamak çok zor geldi. Sonunda onun da hepimiz gibi ölümlü bir insan olduğunu kabul etmek zorunda kaldım ve anılarımla yetindim. Ve hayatım boyunca onun ölümsüz düşüncelerinin izinden gittim.

Ülkü Hanım, yıllara meydan okurcasına bikini giyiyor, havuza, denize giriyor, yüzüyor, diskolarda hâlâ 4-5 saat dans edebiliyor. Çevresine enerji, canlılık ve ışık saçıyor. Atatürk'ten ateşlendiği, onun elinin değdiği belli. Diğer yandan Atatürk'le yaşayan, onun sevgi ve ilgisine alışan insanın onsuz yaşama-ya çalışmasının zorluğu da ortada.

Atatürk, dünyadan ayrılmasıyla birlikte, geride doldurulması güç bir boşluk bıraktı. Öyle insanların ölümüyle dünya da bir ölçüde öksüz kalır, sanki yaşamda bir şeyler azalır.

İşte onun aramızdan ayrılmasından hemen sonra Batı basınında çıkan bir değerlendirmeye, bu durumu en güzel ve özlu bir biçimde anlatan:

"Atatürk'ün ölümünden sonra, dünya daha az enteresan!"

Karma ve Reenkarnasyon - VII

Reenkarnasyon Delilleri

Benler, İzler, Organ Eksiklikleri veya Sakatlıkları (II)

Çeviren ve Derleyen: Zühal Voigt

Geçen sayımızda ABD'li reenkarnasyon araştırmacısı Ian Stevenson'un araştırmalarından örnekler vermeye başlamıştık. Stevenson yıllar süren araştırmalarıyla, fiziki izler, organ kusurları ve eksiklikleri üzerinden reenkarnasyonun gerçekliği konusunda çeşitli deliller toplamıştı. Bu sayımızda yine birkaç dikkat çekici olayla konuya devam edeceğiz.

Tren Kazasında Kopan Bacak

26 Temmuz 1967'de, Yukarı Burma'da, Tatkon'da (Myanmar) Ma Khin Mar Htoo adı verilen bir kız çocuğu dünyaya geldi. Yeni doğan bebeğin sağ bacağı, diz hizasının birkaç santimetre altından itibaren gelişmemişti. Dizin hemen altında, iki ayak parmağına benzeyen iki çıkıntı bulunuyordu ve bacak orada bitiyordu.

Annesi Daw Ngwe Kyi, ona hamile kalmadan önce bir rüya görmüştü. Bu rüyada, o bölgede bilinen bir kaza sonucu 1966 yılı ağustos ayında ölmüş olan ve Kalamagyi (uzun kara kız) lakabıyla anılan Ma Thein Nwe isimli bir kız çocuğu, onun kızı olarak doğacağını haber veriyordu.

Kalamagyi'nin ölümüne neden olan kaza şöyle gelişmişti: O senelerde Burma'daki trenlerde bir yemek vagonu veya tren içinde yiyecek ve içecek satan görevliler bulunmadığından, yiyecek su veya çiçek satmak

Khin Mar Thoo'nun sağ bacağı çocuk 13 yaşında iken

isteyenler, trenler istasyonlarda durduğunda, çevresini sarıp vagon pencerelerinden bakan yolculara mallarını satmaya çalışıyorlardı. Tatkon istasyonunda üç ray hattı vardı, orada duran trenler sağ ve soldaki raylarda duruyor, ortadaki ray ise ekspres

trenlere, yani orada durmadan geçen trenlere ayrılmış bulunuyordu. Kazanın olduğu günde Kalamagyi elinde yolculara satmak istediği çiçeklerle, gelmekte olan trenin her zamanki gibi kenar rayda duracağını bildiğinden, sırtı gelen trene dönük olarak orta ray üzerinden yürüyordu. Ama o gün bir aksilik olmuş ve makaslar çalışmamıştı. Gelen tren orta raydan istasyona girdi. Raylar üzerindeki kızı son anda farkeden makinist frenlere asıldı ama her şey bir anda olup bitmiş ve Kalamagyi trenin altında kalmıştı.

Kazanın oluş şekline göre, Kalamagyi herhalde ilk olarak sağ bacağına kaybetmişti. Çarpmanın tesiriyle yere düşerken, sağ bacağı tekerleklerin arasından dışarıya kaymış ve Kalamagyi henüz bilincini tam kaybetmeden sağ bacağının kopmasını yaşamış olmalıydı. Bir sonraki saniyede tren gövdesi üzerinden geçerken sol bacağına da koparmış ve bu bacak gövdeden hayli uzakta bulunmuştu. Bedenden ayrılmadan önceki son bilinçli izlenimi olan sağ bacağın kopması olayının, üzerinde bıraktığı derin travmatik izlenimi

ise, tekrar dünyaya gelirken yeni bedenine taşımıştı.

Ma Khin konuşmaya başladığında, Kalamagyi'nin yaşamından bölümleri ve nasıl öldüğünü anlatmaya başladı. Büyüdükçe de, Kalamagyi'nin ailesine olan sempatisi arttı ve onlara gidip gelerek sıkı bağlar kurdu.

Stevenson, Ma Khin'i 1984'de son defa gördüğünde, kızın sağ bacağına protez yapılmıştı, artık yürüyebiliyor, merdiven çıkabiliyor ve başarı ile okula gidiyordu.

Bedendeki İp İzleri

1973 mayısında, Yukarı Burma'daki Kyar-Kann köyünde, ebeveyninin Ma Htwe Win adını verdiği bir kız çocuğu dünyaya geldi. Annesi Ma Htwe'yi doğurmadan önce bir gece rüyasında, tanımadığı bir adamın sürekli kendisini takip ettiğini gördü. Ondan kurtulmaya çalışıyor, ama adam sürekli peşinden geliyordu. Üstelik adamın bacakları yoktu. Dizleri üzerinde yürüyordu.

Ma Htwe'nin ebeveyni, bebeğin bedenindeki anormallikleri derhal farkettiler. Göğsünde, kalbinin üzerinde ve başında büyük lekeler vardı, sol elinin parmakları tam değildi ve her iki ayak bileklerinin üzerinde daha hafif ve sol bacağımda dizinin üzerinde çok belirgin olmak üzere daralmalar (Boğum) mevcuttu.

Kızın anne ve babası, ondaki bu doğuştan olma deformasyonların sebebini anlayamadılar ama Ma Htwe konuşmaya başladığında, kendisinin Nga Than isimli bir erkek olarak yaşadığını iddia etmeye başladı. Üç kişinin kendisine hücum ettiğini anlatıyordu. Onlarla dövüşmeye çalışmış, ama kılıcı duvara saplandığında artık kendisini müdafaa edeme-

*Ma Htwe Win in bacakları,
çocuk onbir yaşında iken*

mişti. Adamlar onu göğsünden yaralamış, parmaklarını kesmiş ve başına vurmuşlardı. Onu öldürdüklerini sanan adamlar, bir yandan içerken, öte yandan cesedi nasıl yok edeceklerini tartışmaya başlamışlardı.

Neticede onun bedenini, bacaklarını dizlerinden geriye kıvrıp sıkıca bağlayarak, bir çuvala sığacak şekilde küçültmeye ve boş bir kuyuya atmaya karar verdiler. Dediklerini de yaptılar. Nga Than, öyle anlaşılıyor ki, ancak kuyuya atıldıktan sonra bedenini terketmişti.

O çevrede gerçekten de U Nga Than isimli bir kişi öldürülmüştü ama olayın ortaya çıkması daha sonra olmuştu. U Nga Than'ı öldürten, karısıydı. Karısı, U Nga Than ortalıktan kaybolduğunda, polise haber vererek eşinin kendisini terkettiğini ve uzaklara gittiğini bildirmişti. Bir terk edilme olayı ile fazla ilgilenmeyen polis de durumu fazla incelememişti. Daha sonra kadın, eşini öldürttüğü katillerden biriyle evlendi ancak geçinemediler. Bir gece içkili vaziyette yüksek sesle kavg ederken, U Nga Than'ın öldürülmesinden ve cesedinin gizlendiği kuyudan da bahsettiler. Onların konuşmalarını duyan bir komşuları, polise haber verdi. Polis sözü geçen kör kuyuyu buldu ve Nga Than'ın iplerle paketlenip küçültülmüş cesedini ortaya çıkardı. Cesedin çıkarıldığı

gün tesadüfen oradan geçmekte olan Ma Htwe'nin annesi, olaya şahit oldu ve kuyudan çıkarılmış olan cesede ve bağlarına kısa bir bakış attı. Kendisi o esnada Ma Htwe'ye bir buçuk aylık hamileydi. Yukarıda sözünü ettiğimiz rüyayı da, bu olayın ertesi gecesi gördü.

Ma Htwe, Nga Than'ı öldürenlerden birini de gördüğünde kendiliğinden tanıdı. Ayrıca Nga Than'ın oğlunu da derhal tanıdı ve ebeveyninden ona vermek için para istedi. Ma Htwe, küçüklük yıllarında erkek davranışları gösteriyor, erkek kıyafetleri giymek istiyordu ve Nga Than'ı öldürenlerden intikam almak arzusunu da saklamıyordu. Ma Htwe'nin bacaklarındaki boğumlar, Nga Than'ın bacaklarının iplerle sıkıca bağlandığı yerlerde meydana gelmişti. Nga Than, kuyuda ölmeden önce bedeni hakkındaki son izlenimini ve hafızasında kalan son görünüşünü, bir sonraki bedenine taşımişti.

Değirmencinin Ölümü

Süleyman Çapar 1966 senesinde, İskenderun'un güneyindeki Madenli köyünde, Habip ve Hekime'nin oğlu olarak dünyaya geldi. Hekime hamileliği sırasında bir gece rüyasında, ziyaretine gelen bir atlı gördü. Atın üzerindeki adam ona, başına bir kürekle vurularak öldürüldüğünü ve bundan sonra onun yanında kalmak istediğini söyledi. Hekime adamı tanııyordu ve bu rüyaya da fazla önem vermemişti.

Süleyman doğduğunda, kafasının içeriye doğru basık olan arka tarafında büyük bir leke taşıyordu. Konuşmaya başladığında, bir ırmaktan söz etti ve oraya gitmek istediğini ifade etti. Sonraları, daha önce değirmenci olarak yaşadığını, değirmenine un öğütmeye

gelen müşterilerden biri tarafından sıra kavgası yüzünden öldürüldüğünü anlatmaya başladı. Neticede annesi onu içinden bir ırnak geçen ve su kenarında bir değirmen bulunan, Madenli'den iki kilometre uzaktaki Ekber köyüne götürdü. Süleyman önceki yaşamındaki adının Mehmet olduğunu söylüyordu ve bu değirmenin ölmüş olan sahibinin adı da Mehmet Bekler idi. 1940 doğumlu Mehmet Bekler gerçekten de, değirmeninde çıkan bir kavga esnasında öldürülmüştü. Bir gün, müşteriler arasında en son gelen Mehmet Bayrakdar beklemek istememiş, herkesten önce buğdayının öğütülmesinde ısrar etmişti. Mehmet Bekler bunu kabul etmeyince buğdaylarını, çalışmakta olan değirmenin hunisine bizzat dökmüştü. Bunun üzerine Mehmet Bekler makineleri durdurmuş, çıkan kavgada Mehmet Bayrakdar eline geçirdiği un küreğiyle Mehmet Bekler'in kafasına vurmıştu. Yaralı İskenderun devlet hastanesine kaldırılmış ama 28 Kasım 1965'de orada ölmüştü. Stevenson'un incelediği ölüm raporunda, kafatasında avuç içi büyüklüğünde ve bir santim derinliğinde kırık bulunduğu ve ölüm sebebinin kafatası yaralanması sonucu subaraknoid kanama olduğu yazıyordu.

Köyler birbirine uzak olmadığı halde iki aile birbirini önceden tanıymıyordu. Süleyman'ın ailesinin kendi değirmeni vardı ve Ekber köyüne gitmiyorlardı. Mehmet Bekler'in ailesi Süleyman'ı kabul etmişlerdi, yalnızca Mehmet'in annesi, oğlunun yeniden dünyaya gelmiş olduğuna inanmadığını söylüyordu. Stevenson, Süleyman'ın anlattıklarını tasdik ettiği halde neden böyle konuştuğuna anlam veremiyor ve annenin, değirmene karşı sahiplenici bir tavır takınan Süleyman'ın herhangi bir hak iddia etmesini önlemek telaşında olduğunu tahmin ediyor.

Süleyman, hakkında açılan davadan beraat kararı çıkmasını sağlamış olan Mehmet Bayrakdar'a olan kızgınlığını her fırsatta dile getiriyor ve bir gün onu öldüreceğini söylüyordu. Hattâ bunun için babasından tüfeğini istiyordu.

Bu olay, ölüme sebebiyet veren yaralanmanın izlerinin, varlığın yeni yaşamındaki bedeninin aynı yerinde bulunması yanında, geçmiş yaşamı hakkında anlattıklarının ve ölümünün de raporla belgelenecek anlattıklarını onaylaması açısından dikkat çekici.

Burma'lı Amerikalı

Stevenson'un incelediği olaylardan biri de Burma'lı Maung Zaw Wing'in hikâyesi. Bu olayda, çocuğun anlattıklarını teyid edecek kesin deliller veya önceki yaşamında olduğunu iddia ettiği kişi tam olarak ortaya çıkarılamamış olsa da, ilginçliği dolayısıyla öyküyü buraya alıyoruz:

Maung Zaw Wing, 9 Mayıs 1950'de Maiktila'da, Burmalı bir ailenin ilk çocuğu olarak doğdu. Çocuğu kucağına alan ailesi şaşkındı. Çünkü Maung Zaw, koyu tenli, çekik Moğol gözlü anne ve babasının aksine, beyaz tenli ve sarışındı, gözleri normal göz kapaklarıyla açık kahverengiydi. (Moğol gözlerinde göz kapağı kıvrımı gelişmemiştir) Çocuk bir albinoydu.

Çocuk konuşmaya başlayınca, kendisinin bir Amerikan savaş uçağı pilotu olduğunu, uçağının Maiktila yakınlarında düşürüldüğünü anlattı. Adının John Steven olduğunu söylüyordu. Maung Zaw, uçağının tipi, kendi rütbesi veya üniforması hakkında bilgi veremiyor ama uçağının Burma'da konuşturulmuş olmadığını ve bir ikinci pilotla birlikte uçtuklarını hatırlıyordu.

Olayı Stevenson adına araştıran Dr. Soni, John Steven isimli bir Amerikan pilotu bulamadı. Ancak 1945'de, Kalküta'da konuşlanmış Amerikan uçaklarının, Burma'da Japon-

Maung Zaw Wing yirmi yaşında iken, yanındaki Stevenson'ın Burma'lı tercümanı. Fotoğraflarda Maung Zaw Wing'in Burmalı (Myanmar) insanlardan nasıl farklı olduğu açıkça görülüyor.

lara karşı savaşan İngilizlere yardım için savaşa katıldıklarını ve özellikle Maiktila'da şiddetle yaşanan savaşta çok sayıda Amerikan uçağının Japonlar tarafından düşürüldüğünü öğrendi.

Maung Zaw çocukluğu boyunca Amerika'dan konuştu, Amerika'nın Burma'dan çok daha güzel olduğunu, mutlaka oraya gitmek istediğini söylüyordu. Japonları hiç sevmiyordu. Bir Burma ailesinde âdet olduğu biçimdeki yaşama ayak uyduramıyor, batılı gibi giyinmek istiyor, pantolon, kemer ve ayakkabı talep ediyordu. Parmaklarıyla yemek yemeyi reddediyor, çatal kaşık kullanıyordu. Baha-ratlı Burma yemeklerini sevmiyor, süt ve bisküvi yiyordu.

Uçaklara bayılıyor, mutlaka savaş pilotu olmayı istiyor, pilot oyunları oynuyordu. Çocuğun ruhsal durumu da değişiklik gösteriyordu. Bazen yaptığı bombardımanlarla

övünüyor, bazen de çok insan öldürmüş olmaktan dolayı suçluluk duyuyordu. Budist rahiplere yakınlık duyuyor, onların günahlarını affedeceğini umuyordu. (Budizm'de Hıristiyanlık'ta olduğu gibi günah çıkarma olayı bulunmadığı, o yaşında belki bilmiyor, belki de bir önceki yaşamından getirdiği alışkanlıkla rahiplerden medet umuyordu.)

Maung Zaw bu uyumsuzlukları ve mutsuzluğunu yirminci yaşlara kadar taşıdı. Sonra tam bir Burmalı olmaya karar

verdi. Tıp okudu, doktor oldu ve evlendi. Stevenson'un ondan son aldığı haber, çekik gözlü, koyu tenli bir oğlunun dünyaya gelmiş olduğuydu.

Bu ailedeki ilginç olaylar, bununla da bitmemişti. Maung Zaw on yaşlarındayken ve annesi yine başka bir çocuğa hamileyken, rüyasında batılı bir kadın gördü. Kadını, çocuğu olarak dünyaya gelmesi için izin vermesini, böylece kardeşine yakın olmak istediğini haber veriyordu. Dünyaya gelen çocuk, sarışın ve açık tenli bir kız çocuğuydu, gözleri Moğol özellikleri taşıyordu ve o da albinoydu. Dolly Aung adı verilen kız, geçmiş bir yaşamdan söz etmedi ama o da büyük ağabeyi Maung Zaw gibi batılı alışkanlıkları gösteriyordu. Giyimde, yemekte batılı tarzı seçiyordu ve Maung Zaw ile çok iyi anlaşıyorlardı.

Ailenin iki erkek çocuğu daha albino olarak doğdular. Her iki doğumdan önce de, anne rüyasında geleceğini haber veren sarışın birer erkek gördü. Ailenin toplam on iki çocuğu olmuştu, albino olarak doğanlar, doğumda diğer çocuklardan daha büyük ve daha ağırdılar.

Stevenson, aile ile son temas edişinde, son doğan iki albinonun daha çok küçük yaşta olduklarını belirtiyor. Albino olayında mutlaka genlerin ve aileden gelen fiziki mirasın rolü var. Bu yüzden, bu olayda ailenin genlerinde albino özelliklerinin olması, bazı çocukların albino olarak doğmasına sebeptir denebilir tabii. Öte yandan, dünyaya gelmek üzere hazırlanan bir varlığın, yeni bedeninin fiziki özellikleri üzerinde etkili olabileceği de, başka birçok olayda da görülmekte. Maung Zaw olayında, Amerikalı pilot John Steven'in, Burma'lı ailenin çocuğu olarak gelirken; anlatacaklarını desteklemek üzere embriyonun pigmentlerinde değişiklikler yapmış olabileceği düşünülebilir. Ama ayrıca, dünyaya gelirken, genlerinde zaten albino özellikleri olan bir aileyi seçmiş olabileceği de düşünülebilir. Her iki halde de, olay reenkarnasyona dikkat çekmek şeklindeki amacına ulaşmaktadır.

İsyancı İkizler

Stevenson'un incelediği olaylar arasında, ikiz çocukların geçmiş yaşamlarını anlattığı öyküler de var. Bunlardan en çarpıcı olanını, örneklerimiz için seçtik: 3 Kasım 1978'de, Sri Lanka'nın Galle şehrine 14 kilometre uzaklıktaki Pitadeniya köyünde, Sivanthie ve Sheromie, Hettiaratchi ailesinin ikiz kızları olarak dünyaya geldiler. Kardeşinden beş dakika önce doğan Sivanthie, karnında büyük bir pigment lekesi taşıyordu.

Sivanthie iki buçuk yaşına geldiğinde konuştu ve başka bir evi olduğunu, o evdeki anne babasıyla, küçük kız kardeşine gitmek istediğini söylemeye başladı. Ayrıca, karnındaki pigment lekesini işaret ederek, denize atlarken kendisini karnından silahla vurarak öldürdüklerini, adının da Robert olduğunu anlatıyordu.

Sivanthie'nin anlattıkları, 1971 senesindeki büyük ayaklanmada, polis tarafından vurularak öldürülen Robert isimli tanınmış bir isyancının yaşamına uyuyordu. Robert'in tabiri caizse içtiği suyun ayrı gitmediği, yine isyanda öldürülmüş olan Johnny isimli çok yakın bir başka isyancı arkadaşı da vardı. Sivanthie'nin anlattıkları çevrede duyuldu ve Johnny'nin Galli yakınlarında yaşayan ailesi de olayı duydu. Johnny'nin erkek kardeşlerinden biri, Sivanthie'yi ziyarete geldiğinde, o güne kadar böyle bir şeyden hiç bahsetmemiş olan Sheromie birden, geçmiş yaşamındaki küçük kardeşini tanıyarak, kendisinin Johnny olduğunu söyledi ve o da geçmiş yaşamını anlatmaya başladı. Sheromie'nin anlattıklarıyla, ikizler birbirlerini Robert ve Johnny olarak algıladılar ve birlikte anlatmaya koyuldular.

Daha sonra ikizleri Robert ve Johnny'nin ailelerinden başkaları da ziyarete geldiler. İkizler onları isimleriyle tanıdılar. Sivanthie, Robert'in denize atlarken vurulduğu yeri de yanlışsız gösterebilmişti. Stevenson her iki aileyle de görüştüğünü ve hiç kimsenin, ikizlerin Robert ve Johnny olduğu konusunda şüphe göstermediğini ifade ediyor.

Robert ve Johnny'nin öyküsüne gelince, bu iki genç 1970'erde Sri Lanka'da o zamanki idareye karşı silahlı mücadele veren isyancı örgütlerin, kuruluşlarına dahil ettiği binlerce

gençten ikisiydi. İkisi de Galle çevresinde örgüt lideri görevindeydiler, çok iyi arkadaşlıklar ve eşcinsel oldukları biliniyordu. Her ikisi de iyi birer yüzücü ve atletler. İsyancılar polis karakollarını basıyor, polis ve asker öldürerek ve onların silahlarını alarak idareyi zor duruma sokuyorlardı. O zaman Sri Lanka'da büyük kargaşalık çıkaran bu hareketi, hükümet büyük bir vahşetle bastırdı. Robert ve Johnny, polisin elinden kurtulmak için önce saklandılar. Yurt dışına çıkmak için yol arıyorlardı. Ama sonra, birinin ihbarı ile polis yerlerini buldu ve onları tevkif etti. Robert'in bir planı vardı. Polise, gizledikleri bombaların yerini göstermeyi teklif etti ve onları denize yüksekten bakan bir uçuruma götürdü. Amacı oradan denize atılarak kaçmaktı. Çok iyi bir yüzücü olduğu için kendisine güvenmişti. Ama işler planladığı gibi gitmedi. Polislerin ifadesine göre, elleri kelepçeli olduğu halde polislerle tekme ve kafa atarak uçurumdan atlamaya çalışırken, içlerinden biri onu karnından vurdu. Robert aldığı yara ile denize düştü veya polisler tarafından uçurumdan itildi, burası bilinmiyor. Polisler karakola yanlarında Robert olmadan döndüler ve hırslarını tutuklu olan Johnny'den çıkarttılar. Onu ölünceye kadar dövdüler, cesedini ayaklarından asıp ateşe verdiler. Sivanthie ve Sheromie bilmelerine olanak olmayan bütün bu ayrıntıları bir bir anlatıyorlardı.

İkiz kız kardeşin davranışları da ilginçti. Kız gibi giyinmiyorlar, tişörtlerini karınlarını açık bırakacak şekilde bağlıyorlar veya bedenlerine erkeklerin giydiği "sarong"a benzer şekilde bir bant sarıyorlardı. Hattâ tuvalette erkekler gibi ayakta işlerini görüyorlar, ağaçlara tırmanıyor, bisikletle dolaşıyorlardı. Oynarken topraktan bombalar yapıyorlar, bir bomba yapmak için neler gerektiği kendilerine sorulduğunda doğru maddeleri tanımlıyor-

lardı. Bazen de ağızlarında bir çubuk parçası ile dolaşiyor, sigara içtiklerini söylüyorlardı. (Robert ve Johnny sigara tiryakisiydiler) Sakalları olduğunu söylüyor, sakal varmış gibi yüzlerini sıvazlıyorlardı. Ayrıca hâki renkli elbise taşıyan insanlardan ve jeep tarzı otolardan korkuyorlardı. (Polis üniforması rengi ve polis otoları)

Bu örnekte, Robert ve Johnny'nin, ani ve şiddet kullanılarak bitirilmiş olan kuvvetli bağları, anlaşılan bir sonraki yaşamlarında, tekrar ve bu defa çok daha sıkı bir şekilde bağlı olacakları bir hayat tarzı seçmelerine neden oluyor. Bir yaşamda sonunu getiremediğimiz veya çözemediğimiz sorunları veya bağlantıları, sonraki yaşamlara taşıdığımızı başka kaynaklardan da biliyoruz. Robert ve Johnny, sonraki yaşamlarında ikiz kardeş olarak dünyaya gelmekle, daha uzun süreli bir birlikteliği sağlamış, yani bir önceki yaşamda gerçekleştiremedikleri yakın ilişkilerine yeni bir zemin yaratmış; geçmiş yaşamlarını birlikte hatırlayarak birlikte anlatmakla da, reenkarnasyon gerçeğine çarpıcı bir biçimde dikkat çekmiş oluyorlar.

Ian Stevenson geniş araştırmalarında, her zaman başka şahitler tarafından onaylanabilir ifadelerle, hastane veya doktor raporu gibi belgelere dayanarak, akıl ve mantığa uygun sonuçlara varmaya çalıştı. Reenkarnasyon gerçeğini, elbette ki bir laboratuvar ortamına taşımının olanağı yoktur. Çünkü bu gerçek, dünya realitesinin gerçeğini aşar ve dünya ölçeklerine sığmaz. Onu ancak düşüncelerimizle idrak edebiliriz. Çünkü düşüncelerimiz de dünya ölçeklerine sığmaz. Ancak düşüncelerimizin yapısının, bu realiteyi kavrayacak düzeyde, başka bir deyişle bu realite ile aynı rezonansa olması gerekir tabii ki.

Alıntılar:

Reenkarnasyon Delilleri / Ian Stevenson

İslâm ve Bilim - II

İslâm Dünyasında
Bilimin Yükselişi ve
Altın Çağlar

Yalçın Kaya

Orta Çağı, çoğu araştırmacı tüm insanlığın olağandışı bir dönemi olarak nitelerler. Bu ne denli doğrudur bilinmez ama bilinen odur ki bu kanı sadece Avrupa için geçerlidir. Avrupa'da engizisyonun ezici baskısının olduğu, büyücülerin yakıldığı dönemde İslâm dünyası en parlak günlerini yaşıyordu.

Tarihçi George Sarton bu konuyu incelerken şöyle der: "8. yüzyılın ikinci yarısından 11. yüzyılın sonuna değin Arapça, insanlığın bilimsel ve ilerici dili olmuştur"

Müslüman ülkeler bu çağlarda bilime, felsefeye, matematiğe çarpıcı katkılarda bulundular. Bağdat'ta ve İspanya'da binlerce kişinin akın ettiği medreseler bir dolu bilim adamı ve sanatçı yetiştirdiler.

Bu çağlarda Hıristiyan; Musevi ve de Müslümanlar tam bir özgürlük, hoşgörü

içinde yan yana çalışabildiler. İslâm dünyasının bu başarılı günlerinin övgülerine ancak 20. yüzyıl incelemelerinde rastlamamız için ilginç yönüdür. 18-19. yüzyılda yapılmış Doğu incelemelerinde bu konu tamamen kasıtlı ve tek yanlı olarak işlenmiştir. Çünkü 20. yüzyıla gelinceye dek İslâm Batı'ya karşı güçlü bir alternatif inanç ve de askerî güç durumundadır. Hıristiyan teolojisi İslâmî yayılmayı kılıç ve de zorbalık şeklinde incelemeye zorunludur. Avrupa'nın ticarî emperyalizminin geliştiği 18-19. yüzyıllarda bu türlü açıklamalar onlar için gereklidir. 20. yüzyılda yukarıda sıralanan tehlikeler büyük oranda ortadan kalktığı için gerçekleri açıklamaya artık engel kalmamıştır.

Yenilenmeci ama geleneklere de bağlı Müslümanlar için altın çağ Tanrı'nın bir lûtfudur. Zamanında namaz kıldıkları, oruç tuttıkları, hac görevini yaptıkları, inancın katı törenlerini yerine getirdikleri sürece

gelişmişler, daha sonraları Halife saraylarında içki içme, raks, cinsel serbesti yüzünden gerileme başlamıştır. Eski görkemli günlere geri dönülmesi için şeriatın uygulanması, dine tam bir bağlılık gereklidir.

Oysaki gerçekte liberalliğin en yoğun olduğu Halife Harun Reşit, Mem'un zamanı, ilerlemenin en üst düzeyde olduğu günlere denk düşer. Modernci yenilenme taraftarları ise başka bir tez ileri sürerler: "Altın çağın bilimsel başarısı, İslâm'ın bilimi desteklediği, bilimi kovalamanın bir dinî görev olduğu kadar, faydacı bir gereksinmeden kaynaklanır."

Konuyu derinlemesine incelemek için aşağıdaki soruların yanıtını elden geldiğince bulmaya çalışmalıyız.

" Müslümanların geliştirdikleri bilim, İslâm'a özgü bir nitelik taşıyor ve bu yüzden İslâmî bilim tanımlanmasını hak ediyor muydu? Yoksa evrensel bir özelliğe mi sahipti?

" Altın çağ biliminin özellikle Araplar tarafından geliştirildiği tezi doğru mudur? Gayrimüslim ya da Arap olmayan bilginlerin rolü ne kadar önemliydi?

" Bu çağın önde gelen İslâmî kurumları, akılcı bilimleri gerçekten kabul etmiş, özümsemiş ve sindirmişler miydi?

Birinci sorunun yanıtında düşünürler arasında büyük karşıtlıklara rastlıyoruz. Bir defa İslâmî kurumlar ve ulema bilimden ne anlıyorlardı? Örneğin Gazalî, şeriatın incelenmesini bilimden sayar. Farabî'nin İhsa-ül-Ulum'una (İlimlerin sayımı) göre ilm-ül-kelem ve metafizik, hukuk, geometri, optik kadar bilim sayılır.

"Matematik bilimi bir Müslüman bilimi miydi?" sorusu ilginç tartışmalara neden olur. Babilli, Hintli, Helenli, Mısırlı matematikçi-

lerin temelini attıkları bu bilimi geliştiren elbette Müslüman matematikçiler oldu. El-Harzem cebirde, Abdül Vefa trigonometride, Cemşid-el Kâşî ondalık sistemde bir dolu çalışmalar yaptılar. Ama her şeye karşın Müslüman matematiğinde İslâmî matematik denilecek özel bir şey yoktur, bir fark varsa o da bu çağda Müslüman matematikçilerin, eski mirasları çok daha iyi değerlendirmeleridir. İbn-i Haytam ise optik üzerindeki çalışmalarını ile bilim tarihindeki yerini almıştır. Simya konusunda da Cabir ibni Hayyan, Ebubekr-el-Razî gibi isimler ön plandadır.

Modern kimyanın ilkel biçim olan simya sayesinde birçok asitler, bazlar, tuzlar bulunmuştur. Helenceden Arapçaya çevrilen birçok eser sayesinde Arap bilginleri arasında da alşimi (simya) yayılmaya başladı. Bilinen en ünlü Arap alşimist Cabir İbn-i Hayyan'dır (ölümü 776). Avrupalılar O'nu "Geber" ismi ile tanırlar ve de Roger Bacon, Cabir için "ustaların ustası" deyimini kullanırdı...

Cabir, Halife Harunreşit'in saray simyacı-sıdır ve de simya çalışmaları sırasında birçok kimyasal maddeyi elde etmiştir. Cabir, nitrik ve hidroklorik asit yapmanın yollarını şöyle anlatıyordu: "Bir litre Kıbrıs vitriyolu, iki litre güherçile, biraz Yemen şapını alın, imbiği iyice ısıtarak suyunu çıkarın, karışımın içinde biraz amonyak tuzu eritin, çok daha temiz olacaktır"

Bundan sonraki 400 yıl boyunca nitrik asit böyle elde edilecektir. Cabir'in bulunduğu kimyasal maddeler arasında nitrik ve hidroklorik asitten başka nitrat darjan (gümüş nitrat) ve sülfirik asit de vardır. Cabir simya konusundaki düşüncelerini basit sözcüklerle açıklayarak geleceğin simyacılarına bir anlamda özgüven aşılamaya çalışıyordu. "Metallerin

tümü kökende kükürtle birleşip katılmışmış cıvadan oluşmuştur. Bu kükürdün karışımındaki farklılık madenler arasındaki farklı oluşur." diyordu.

Cabir'e göre tüm madenler canlıdır, binlerce yıl gelişmişler ve sonunda en gelişmiş maden olan altına dönüşmüşlerdir. Simyancının amacı bu gelişmeyi hızlandırmaktır.

Latince adıyla Avicenna ya da İbn-i Sina adlı İslâm bilgin ve hekiminin Kitab-üş-Şifa adlı eserinin 5.bölümü madenlere ve onların jeolojik oluşumlarına ayrılmıştır. İbn-i Sina'nın yaşamının son zamanlarında simya diye bir bilim olamayacağına dair çalışmalar yaptığı da söylenir. Üstelik aradan yıllar geçip de 12. yüzyılda Musul'da oturan Selçuklu sultanı Mesut'un veziri simyacı ve şair Tuğraî, İbn-i Sina'nın Şifa adlı eserinde din dışı olduğunu ileri sürdüğü noktaları çürütmek için Hakayik-i İstişhad adlı eseri yazar. Din dışı bir İbn-i Sina göstermeye çalışan Tuğraî'nin kendisi dinsizlikle suçlanarak 60 yaşından sonra idam edilir.

Tüm bu simya ile ilgili çalışmalar simyanın Araplarca ortaya çıkarılması anlamına gelmez, çünkü simyanın kökenleri çok eski çağlara, Mısır'a, Hint'e, Helen uygarlıklarına kadar gider.

Şimdi 2. soruya yanıt aramaya çalışalım. Soru şuydu: Altın çağdaki bilim Arap bilimi miydi?.

Çoğu araştırmacıya göre bilim ve felsefeyi İslâm dünyasına sokanlar Araplar değil Helen ve İranlı bilginlerdir. İslâmiyet'in başlangıç döneminde bilim ve felsefeden pek bahsedemeyiz. Bazı astrolojik, simyasal ve tıbbî

yapıtlar ilk kez Emevî prensi Halid bin Yezid zamanında Arapçaya çevrilir. Ama asıl gelişme Abbasiler devrinde olur. Yezid'in kendisi de simya ile uğraşmıştır. Bu çağda yapılan fetihler sonucu büyük bir gönenç devri başlamış bu da ister istemez bir entelektüel gelişmeyi hazırlamıştır.

Helenceden Arapçaya yapılan birçok tercümenin Nasturî papazlar tarafından yapıldığını biliyoruz. Başta Hunay bin İshak, Tabit ibn-i Kurra olmak üzere bilinen birçok Nasturî papazı vardır. Kurra, Harran'daki Seba kavminden geliyordu. Diğer çevirmenler Beşir Matat ve Yahya bin Adi, Yakubî mezhebindedir. Ne var ki Abbasi halifelerinin hoşgörülerini ve destekleri olmasaydı bu tip çeviriler ne yapılabilirdi ne de bilimin tohumları atılabilirdi.

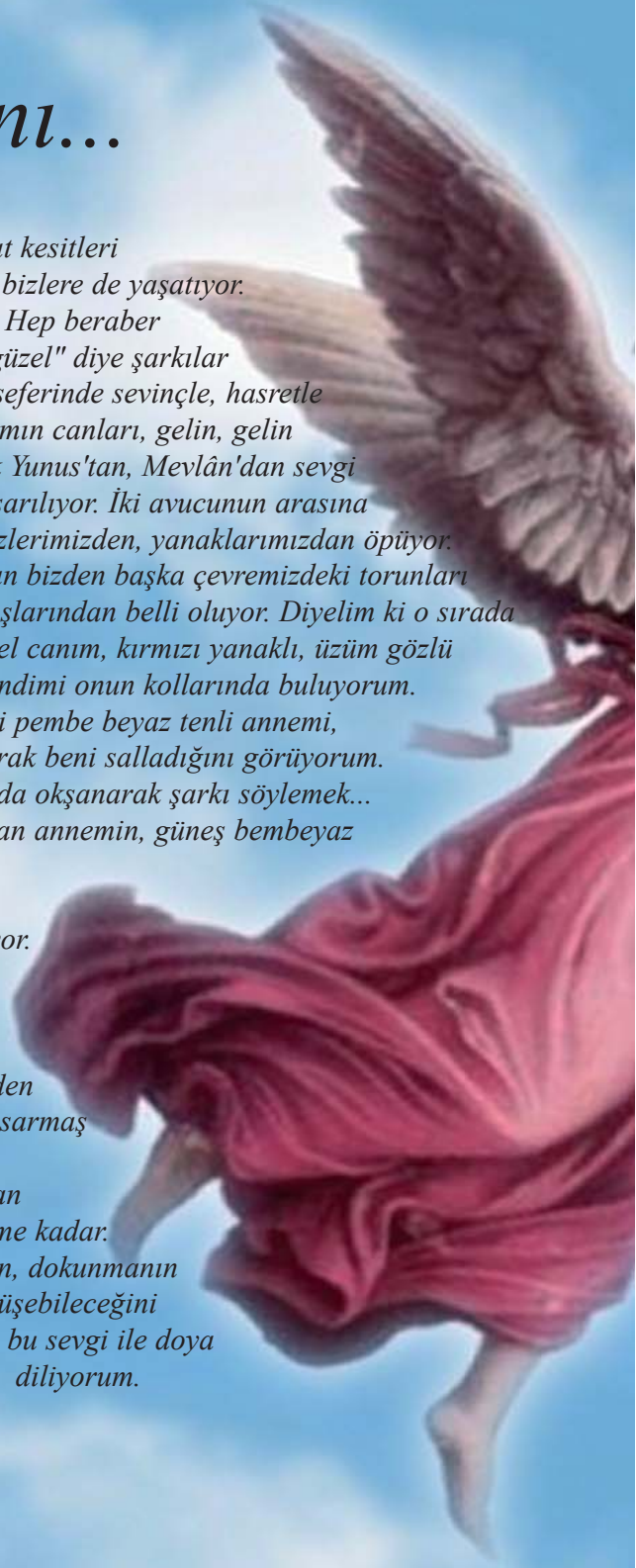
Gerçekten de her inançtan bilge ve bilim adamları Halife saraylarında önemli kişi konumundadır. 1000'li yıllardan sonra bilim artık ikinci gelişme dönemine girmeye başlar. Artık Helence değil Arapça bilim dünyasına egemendir. İslâm uygarlığı bu üst noktada İbn-i-Haytam (965-1039), El-Birunî (973-1051), Ömer Hayyam (1038-1123); Nasirüddin Tusî (1201-1274) gibi Müslüman bilim adamlarını çıkarır.

Bunların çoğu sonraları Avrupa'daki Rönesans dönemi bilimi tarafından özümsemiştir. Roger Bacon deneylerini İbn-Haytam'ın optik savlarına dayandırarak başlattı; İbn-i Sina'nın "Tıp Kanunu" adlı yapıtının Latince tercümesi yüzyıllarca Batı üniversitelerinde okutuldu ve İbn-i-Rüşd felsefesi reformun ilk felsefesi oldu.

Gelecek sayıda: Günümüzdeki Durum

Canımın Canı...

Siz hiç birkaç dakika içinde çeşitli hayat kesitleri yaşadınız mı? Benim annem yaşıyor ve bizlere de yaşatıyor. O çocuklarına "canımın canları" diyor. Hep beraber olduğumuz zaman canlar coşuyor "ne güzel" diye şarkılar söylüyor. Bizleri gördüğü her gün, her seferinde sevinçle, hasretle "nerelerde kaldınız, hoşgeldiniz canlarımın canları, gelin, gelin coşalım, gönlü gönüle çakalım" diyerek Yunus'tan, Mevlân'dan sevgi sözcükleri söylüyor ve bizlere hasretle sarılıyor. İki avucunun arasına yüzümüzü alıp kavuşmanın şükriyle gözlerimizden, yanaklarımızdan öpüyor. Uzun uzun hal hatır soruyor. Öte yandan bizden başka çevremizdeki torunları da dahil hiçkimse ile ilgilenmediği bakışlarından belli oluyor. Diyelim ki o sırada beni üç yaşındaki halimle görüyor: "Gel canım, kırmızı yanaklı, üzüm gözlü kızım..." diye kollarını açıyor ve ben kendimi onun kollarında buluyorum. O günlere gidiyorum. Neşeli, güzel sesli pembe beyaz tenli annemi, kumral uzun gümrah saçları dalgalanarak beni salladığını görüyorum. Bu nasıl güzel bir duygu, anne kucağında okşanarak şarkı söylemek... Bana bakarken gözlerinden sevgi fişkıran annemin, güneş bembeyaz saçlarına arkadan vuruyor, başı parlak ışıklar saçıyor adeta. Elleri tülden eşarplar gibi havada ahenkle dans ediyor. Birdenbire beni bırakarak "küçük canımın canı geldi" diye o sırada içeri giren küçük kardeşim Ceyda için el çırpmaya başlıyor. Annem hepimizi birden yanına, yanına, dizine oturtuyor, sarmaş dolaş oturuyoruz çoğu zaman. Aramızdaki annemden geçerek bizi saran sevgi şelalesini hissediyorum hücrelerime kadar. Melek annem bize sadece gülümsemenin, dokunmanın bile nasıl yücelmiş bir sevgi haline dönüşebileceğini gösteriyor adeta. "Zaman dursa da ben bu sevgi ile doya doya yıkansam " diyorum ve diliyorum, diliyorum.

O sırada başını bana çevirerek "Hoşgeldiniz hanımefendi, af buyurunuz sizi hatırlayamadım, hafızam son zamanlarda çok zayıfladı. Bana kendinizi tanıtır mısınız?" diyor. O esnada hareketleri misafirini karşılayan bir hanım edâsına bürünüyor. Ben de toparlanıyorum ve kendimi kızı Seyhun olarak tanıtıyorum. Çok dikkatle dinliyor; iyice yaklaşıp yüzüme bakıyor ve "Yüz hatlarınız kızıma çok benziyor, ama inanmam için rica etsem bana sarılır mısınız?" diyor. Tüm sevgimle sarılıyorum anacığima. Gülümseyerek "evet, evet" diyor, çocuk gibi sesler çıkartıyor. O zaman ben anne, o da benim çocuğum olmuş oluyor. Biraz sonra tek tek çocuklarının ismini söylüyor ve sonra ellerini göğze kaldırıp şükrediyor bizlerin annesi olduğu için; Yaradanı'na anlatıyor, övüyor bizi O'na, bizlerle övünüyor. O Yüceler Yücesin'nden söz istiyor bizi koruması için; sanki bizi Varedenim'e emanet ediyor gitmeden önce. Bunlar olurken annemi izliyorum: Işık içinde parlıyor bembeyaz saçları ve dua için yukarıya açılmış elleri. Etrafımızda çok güçlü bir enerji hissediyorum. Hiç bu kadar huzurlu olmamışcasına gönlüm eriyor sevginin enerjisinden; sanki Yaradanımız da aramızda... Anne sevgisini biliyorum; ben de anneydim çünkü. Ama o sevginin bir evlat üzerinde yarattığı etkiyi bu kadar derin ve güçlü hissetmemiştim. Sevenlerin sedasının yalnız şükür; yalnız sevinç olduğunu gerçekten yaşıyorum bir evlat olarak. Sağol Melek Annem (Melek Suzan)... Bizlerin senin yanında yaşadığı mutluluk ve sevgi, meğer ne kadar değerli bir armağan, yaşanması, öğrenilmesi gereken bir duyguymuş. Teşekkür ederim sana annem...

Seyhun Güleçyüz

“Her şeyde yalnızca Bir'i gör, seni yoldan saptıran ikincidir.” Kebir

Aydınlanma Dedikleri

Derleyen: Nihal Gürsoy

Varoluşun anlamını, yaşamın amacını arayan insanlar tarafından çağlar boyunca sorulan; “Ben kimim? Niçin yaratıldım? Yaşamın anlamı nedir? Neden bunları yaşıyorum? Ölüm nedir? Ölümden sonra neler oluyor?” Gibi soruların temelinde insanın kendi varlığının derinliğini ve bilgisini arama ihtiyacı yatmaktadır.

Günümüzde sayıları gittikçe artan, arayış içindeki bu insanlar, karşılaştıkları güçlüklerle, yaşamın akışına ayak uydurmak durumunda olmalarına ve dahası toplumun bir kesimi tarafından anlaşılamadıklarından dışlanmalarına rağmen yine de bir yanıt bulabilmek için mücadele ediyorlar. Bir anlamda insan, kendisinden daha yüksek bir varlık alanına uzan-

maya ve aydınlanmaya ihtiyaç duyuyor. Bir yandan da bu durumu ticarete döken, bulanık ve eksik bilgilerle gizemli, dönüştürücü ve mucizevi değişim metodları kullandığını iddia eden ve bugün adeta sektör haline gelmiş bulunan türlü yayın, kitap, makale, kasetler, dersler ve seminerler süpermarket raflarında bile yerlerini almış durumdadır. Tüm bu ürünler ve hizmetler tamamen değersiz sayılabilirler mi?

AYDINLANMA NEDİR? NE DEĞİLDİR?

*"Öğreten kimdir, öğretilen kim?
Arayanın sen olduğunu düşünürsün,
Ama arananın sen olduğunu bulursun"
Hint Şarkısı*

Tüketiciye sunulan çeşitli malzeme, henüz arayışının en başında olanlar için, belki farklı bir bakış açısı yakalamakta, gündelik düşünce sınırlarını aşmakta yararlı olabilir. Ancak astral seyahatler, geçmiş yaşam deneyimleri, alfa ve teta beyin dalgası eğitimleri, meditasyon sistemleri ve sahte medyumlarla ya da bilinçsizce yapılan ruhsal varlıklarla bağlantı kurma teknikleriyle kişilerin ruh ve beden sağlıklarını, gündelik yaşamlarını son derece tehlikeli ve olumsuz bir biçimde etkileyebilirler.

Aydınlanmanın ne olduğu ya da ne olmadığı öncelikle çok iyi bilinmesi gereken bir durumdur. Bir takım doğüstü güçler elde etmek, çaba gerektirmeyen kısa yollardan kolaylıkla bazı isteklerine ulaşmak, ruhlarla bağlantı kurabilmek, hiçbir şey yapmadan meditatif bir zihin haliyle kendinden geçmiş bir halde hareketsiz oturmak v.s...

Aydınlanma, bütün bunları aşar, insanın tüm büyümesinin, gelişmesinin, evriminin

amacıdır. Gerçeği, gerçekten arayanlar için söz konusudur. Kısa süreli, heyecan veren, "BEN" içeren metodlar, dikkate değer bir sonuç doğurmadan, dağıldıkça derin ruhsal arayışları olanlar için sabun köpüğü gibi sönerler. Yeniden, varoluşun ve gerçekliğin doğasına ilişkin tüm sorularına yanıt verecek köklü bir anlayışın peşinde koşmaya başlarlar. Sorunun cevabı ise bilgiden çok bilgelik içermesinde gizlidir. Tüm büyük dinlerin ve kutsal geleneklerin, Hermetik felsefelerin, gizemci okulların bilgeleri tarafından üzerinde anlaşılan "HAKİKATİN TEKLİĞİ" hepsinin merkezindeki gerçekliktir. Ruhsal yolculuğun hedefi varlığın hakikatinin gerçekleşmesidir. Varlık ise, tüm oluşun kaynağı ve zemini olan en son bütünlüktür (Allah). Çeşitli inanışlarda Tanrı, Yüce Varlık, Yaratıcı, Kozmik Kişi, Her Şeydeki Bir, Rab.... gibi isimlerle adlandırılmıştır. Evren ve insan O'nun eseri olmakla birlikte kozmosun kendisi gibi "Oluş" sürecindedir. Varoluşun kaynağındaki tamlığa doğru her zaman değişen, gelişen, büyüyen, evrimleşen insan (tekâmül bilgisi) bu oluştaki yerini ve değerini, gerçek kimliğini anlama ve yaşama yolundadır.

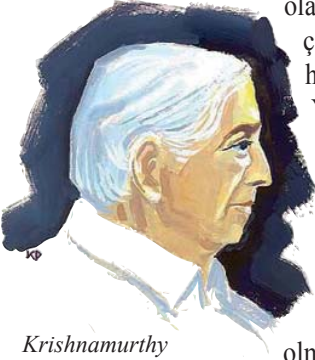
NASIL GERÇEKLEŞİR

*"Yolun sonunda özgürlük var,
O zamana dek, sabır"*

Buddha

Aydınlanma, tüm insanların doğuştan hakkı olmakla birlikte bu o kadar kolay bir iş de değildir. Suyun 100 C'de kaynamaya başlaması gibi ruhun da beden aracılığıyla çeşitli yaşam deneyimleri ve hayatları boyunca elde ettiği tecrübeler yoluyla belirli bir olgunluk düzeyine erişmesi gerekmektedir. Bu olgunluğa erişmiş ruhlar için bile çıkışı olmayan pek çok yan yolun denenmesi, nefsin sürekli

tökezletmeleri nedeniyle usanma hali, çeşitli zayıf yönlerin güçlenmesi adına yaşanan

Krishnamurthy

olaylarla sabırla başa çıkmaya çalışmak, hedefe ve Yaradan'a olan inancını, kendine saygısını kaybetmeden imanla yürümek zannedildiği kadar kolay olmasa da işin büyüklüğü ve kutsiyeti de burada yatmaktadır. Doğru yaşamayı bilmek menzile giden yolda en büyük yardımcımızdır. Tanrısal Gerçeklik hep aynıdır, değişmez. Ancak siz doğru yaşama bilgilerinizi bilerek ve deneyimleyerek ego benliğinizi veya nefsinizi terbiye edebilir ona hakim olabilirsiniz. Bu yolla kazanılacak olan akıl ve ruh özgürlüğü gerçek varlığınızla buluşma-aydınlanma yolunda size daima rehberlik edecektir.

Krishnamurti: "Hakikat ülkesinin yolu yoktur" demiştir yine bilgelik dolu Thaddeus Golas ise: "Aydınlanma oraya nasıl vardığınıza aldırılmaz" diyerek kendi anlayışını açıkça ifade etmiştir. Büyük üstadların dile

Thaddeus Golas

getirdikleri bakış açısına katılmakta birlikte gözardı edilmemesi gereken, gerçekte insanlığın elinde zamana ve zemine uygun olarak düzenlenmiş yol haritalarının her devirde mevcut olduğudur. Ruhsal gelişimin izlediği yol boyunca, zamanın çarkına

dayanmış, önceden beri varolan, yararı tartışılmaz olan, denenmiş, tecrübe edilmiş temel bilgiler insana ve insanlığa, karşılaşacağı labirentlerden kolaylıkla ve güven içinde geçebilmesi için kılavuzluk etmişlerdir. Yüce Yaradan'ın dileği ve izniyle Yukarı Âlem varlıklarının aracılığı ile (melekler, diğer yücelmiş görevliler) insanlığın varoluş gayesine ulaşmasına hız katmak için, ışık tutmak, yol göstermek amacıyla gelen bu bilgiler, oluşun ve insanın evriminin gereğine uygun olarak, başka bir deyişle insanın kabına, kapasitesine, nerede durduğuna bakılarak, ihtiyacını karşılayacak ve yükselmesine hız katacak şekilde düzenlenmişlerdir. Özde birdirler. Çünkü gidilecek yol ve varılacak yer bellidir. İnsan, Tanrı'nın lûtfu ve bilgilendirmesi olmadan ne kadar emek sarfetse, çaba gösterse de kendisini yükseltecek, olgunlaştıracak özgürleştirecek ve yaratılış gayesine uygun olarak aydınlanmasını sağlayacak bilgilere ulaşamaz. Çünkü insan aklının sınırları vardır, bu doğası gereği, tekâmül konumu nedeniyle böyledir.

Önemli olan dünya yaşamındaki serüveni boyunca gerçekliğin farkına varmasını sağlayacak işaret taşlarını görmesini kolaylaştıracak derinliğe sahip bir bakış açısını yakalamasıdır insanın. Dinler ve peygamberler, gülyüzlü elçiler, büyük bilgiler hep aynı amaca hizmet etmişler, ayrıca peygamberler ve diğer haberciler kendilerine gelen bilginin ilk uygulayıcısı ve örneği olarak o bilgileri hayata geçirmişler, yaşanabilirliğini göstermişlerdir. Mesele bilgilere ulaştıktan sonra onları en iyi şekilde anlamaya çalışmak bilinç ve ruh seviyenizi de, uyarak, tecrübe ederek yükselmeye doğru itmek gayretini elden bırakmamaktır. Sizin algılarınız ve anlayışınız da bilinç ve ruh seviyenize bağlı olarak değişecektir. Bu nedenle sınırlama sizdedir,

gerçeklikte değil. Bu sınırlar aşıldığında ki bu kademe kademe gerçekleşen bir süreçtir, varoluşu farklı bir şekilde algılar ve dolaşısıyla onunla yeni bir ilişkiye girersiniz. Kimlik duygunuz değişir. Kendinizi varoluşun geri kalanından ayrı, soyutlanmış ben'den çıkararak tüm evreni, kendi özsel varlığınızla bir ve bütün olarak deneyimlersiniz. Hz. Muhammed'in söylediği: "Kendini bilen Rabbin bilir" ya da dualarında dile getirdiği: "Ya Rab, bana her şeyi olduğu gibi göster" cümlelerinin altındaki anlam da aynı gerçeğe işaret etmektedir.

SONUÇLARI NELERDİR

"İnsanla, üstün insan arasındaki adım, dünyanın evriminde yaklaşan bir sonraki başarıdır. Kaçınılmazdır, çünkü hem içsel tinin niyeti, hem de doğa sürecinin mantığıdır."

Sri Aurobindo

Aydınlanma, uzun süren bir uykudan uyanma, tüm yaratılmışın bir ve bütün olduğunu, hepsinin özündeki bilgi ve gerçeği Tanrısal olduğunu derinden duyma ve bilme halidir. Eninde sonunda her şeyle bir olduğunuzu anladığınızda bu size özel bir konum kazandırmaz, hakiki kendiniz olduğunuzda insanlığın çağrısına kendiliğinden kulak verirsiniz. Bunun davranışlarındaki yansıması ise koşulsuz sevgidir. Çünkü artık varoluşun kalbindeki hakikatin sevgiden başka bir şey olmadığını görmüşsünüzdür. Tüm varoluşun özündeki Tam'lığı diğerlerinin de keşfetmesi için yardımcı olmaya çalışırsınız. Yaşamın anlamı, amacı, mutluluk gibi kavramları, tüm insanlığın bilmeden veya bilinçsizce aradıklarını bilirsiniz. Bir

ödül ya da güç, ün, konum beklemeden sabırla, alçak gönüllükle benliksiz olarak kendinizi tamamen hizmete adarsınız. Tarih boyunca kendini gerçekleştirme kişinin bütün varlığının dönüşümüyle sonuçlanır. Egonun yıpratıcı düzeninden, hile ve savunmalarından kurtulmanın getirdiği özgürlük duygusu olağanüstüdür. Kendine acıma, kendini haklı görme, öfke, kin, nefret, hiddet, kıskançlık, dedikodu, kibir, tembellik, yalan gibi rahatsız edici zincirler artık sizi bağlayamaz. Geriye kalan şey sıradan bir algıya insan gibi görünebilir çünkü o da herkes gibi yemekte, içmekte, çalışmakta, uyumakta ve yaşamaktadır ancak içinde BİR'le beraberliği yakalamış kişi artık evrensel bir varlığa dönüşmüştür.

Enerji ve zekâ ağır işleri hafifletecek, görevlerde ve ilişkilerde yaratıcı olacak şekilde özgürleşmiştir. Yaşam yalın ve birleştirici bir biçimde deneyimlenir. Önceden sorun olarak görülen koşullar, heyecan verici bir öğrenme, büyüme sürecine dönüşür. Hoşa gitmeyen koşullar her zaman olabilir ama onlardan kaçmak veya onlar yüzünden acı çekmek söz konusu değildir. Ahlâksal yücelme ve aklın aydınlanmasının yanı sıra sonsuz yaşam duygusu dediğimiz ölümsüzlük kavramı da ortaya çıkar.

Aydınlanma, tüm yaratılanları açık seçik ve anlaşılır bir biçimde gönül gözüyle bir ve bütün olduğunuzu görmemizi sağlayan farkındalık halidir. Aydınlanmayı gerçekleştirmemizi engelleyen şey ise, bizde ben temelli ve ayırıcı olan, tüm yaratımın O'na doğru devindiği sevgiyi tanımaya ve bilmeye direnç gösteren her şeydir.

"Başkalarını anlamak bilgeliktir. Kendini anlamak aydınlanmadır."

Yaşamın Yaprakları

Permakültürün Simgeleri

Derleyen: Nelda Bayraktar

Geçen ay sizlere etik temelli bir tasarım bilim olan Permakültürün dünyaya, toprağa, canlı türlerine ve çeşitliliğine, atmosfere, ormanlara, mikro yaşam alanlarına, hayvanlara, sulara kısacası canlı veya cansız tüm varlıklara özen gösterecek biçimde gezegenimizin sürdürülebilir geleceğine nasıl katkıda bulunduğuyula ilgili bazı bilgiler sunmuştuk.

Bu ay ise enerji ve kaynakların gittikçe azalmakta olduğu dünyamızda çevremizi ve davranışlarımızı yaratıcı biçimde tasarlamamıza imkân veren Permakültür'ün 12 adet tasarım ilkesini paylaşacağız. Bunları ifade etmek için kullanılan metotlar her ne kadar yerlere ve durumlara göre farklılık gösterse de ilkelerin evrensel nitelikte olduğunu ve yaşamın her alanında kullanılabileceğini (kişisel, ekonomik, sosyal ve politik) göreceğiz.

Permakültürün ilkelerini betimleyen simgelere baktığımızda öncelikle orta bölümde yer alan Permakültür Etik İlkelerini görürüz. Bunlar geçen sayımızda da değindiğimiz:

1. Yeryüzünü Gözet
2. İnsanları Gözet ve
3. Adilce Paylaşımı Sağla ilkeleridir.

Bunlar esasen permakültürün temelini oluştururlar ve ayrıca bir çok geleneksel toplumun manevi yapısını oluşturan değerler sistemini de içine alırlar.

Etik değerler, iyi ve kötünün sonuçlarını daha iyi anlamamızı sağlar. İnsanın gücü ve iktidarı arttıkça kültürel ve biyolojik yönden hayatta kalabilmesi ve bunu sürdürülebilir kılabilmesi için etik değerlere daha da ihtiyaç duyar. Permakültür ilkeleri çevreleriyle uyum içinde yaşamış olan eski toplulukların ve kültürlerin uygulamalarından günümüze kadar gelmiş olan pek çok etik değerden faydalanır. Bu elbet ki modern dünyanın öğretilerini gözardı etmemiz anlamına gelmez.

Ancak sürdürülebilir bir geleceğe doğru geçiş yapmak için mevcut sosyal normlarımızın dışındaki değerlere ve kavramlara da ihtiyaç duyarız.

Permakültür çiçeğinin ortasındaki üç sembolden birisi kökleri olan bir bitkidir. Bu birinci ilkeyi simgeler ve "Yeryüzünü Gözet" anlamına gelir. Yeryüzü canlı ve nefes alıp veren bir varlıktır. Ona sürekli olarak ihtimam göstermemiz ve bakmamız gerekir. Bitki organik gelişmeyi simgeler ki bu yeryüzünün sürdürülebilir olabilmesi için gerekli olan ana ögedir. "Yeryüzünü Gözet" ilkesi elbet ki toprağa da ihtimam gösterilmesi anlamına gelir. Çünkü toprağın durumu bir toplumun sağlığının ve varlığının en mükemmel ölçüsüdür. Toprağa özen göstermenin farklı teknikleri vardır ama bir toprağın sağlıklı olup olmadığının en büyük göstergesi içinde ne kadar yaşam olduğudur. Ormanlarımız ve nehirlerimiz gezegenimizin akciğerleri ve damarlarıdır. Çünkü bunlar yeryüzünün birbirinden çok farklı olan yaşam formlarını desteklemesine olanak tanır. Ve her bir yaşam formunun kendine has bir içsel değeri vardır. Bunların hepsi de (bazılarının ihtiyaçlarımıza hizmet etmediklerini düşünsük dahi), ortaya koydukları fonksiyonları için desteklenmeye ihtiyaç duyar. Bu nedenle tüketimimizi düşürerek, yeryüzünün üzerindeki baskımızı azaltmış oluruz ki tüm canlıları gözetmenin en iyi yolu da budur.

Yan yana duran iki insan figüründen oluşan ikinci simge ise "İnsanları Gözet" ilkesini ifade eder. Eğer insanların ihtiyaçları en sevecen ve en basit yollarla karşılanabilirse, yeryüzü de onlara karşılık verecektir. Yan yana duran iki insan figürü değişimi etkileyecek olan dostluğu ve işbirliğini temsil etmektedir. İnsanları gözetebilmek için işe sırasıyla

kendimizden, sonra komşularımızdan, mahallemizden, ilçemizden ve şehrimizden başlamamız gerekir. Bunun için sorumluluk üstlenmek ve kendimize güvenmemiz şarttır. Örneğin gereksiz tüketimlerden veya üretimlerden kaçınmak, bizim gibi düşünenlerle gruplar oluşturmak bunun bir yoludur. Permakültürün bütün ilkeleri en kötü anlarda bile, sorunlar veya engeller yerine olumlu olan şeylere ve fırsatlara odaklanır. Çevresinde olup biten olumsuz şeyler ve olaylar hakkında sürekli yakınmak yerine küçükten büyüğe çözümler bulmaya çalışır.

Üçüncü etik ilke ise "Adilce Paylaşır İlkesi" bir ekmek dilimi simgesiyle ifade edilir. Bazen bolluk ve bereket zamanları yaşarız. İşte bu zamanlar bize paylaşmanın cesaretini verir. Çünkü yaşadığımız her türlü tecrübeyle ne kadarını vereceğimizin ve ne kadarını alacağımızın sınırlarının farkına varırız. Bir ağaç meyve verdiğinde, tek bir kişinin yiyebileceğinden daha fazlasını üretir. O halde kullanmadığımızı paylaşmak mantıklıdır. Ürünü toplamak, yemek, paylaşmak ve korumak zaman alır ve meyveyi hangi miktarda üreteceğimiz ve kullanacağımızın da bir limiti vardır. İnsanların tüketimlerinin sürekli artması ve türlerin hızla yok olmaya doğru gidişi sürekli büyümenin imkânsız olduğunu göstermiştir. Bazen bize zor ve sıkı gelebilecek kararlar almaya ve neyin yeterli olduğunu belirlemeye ihtiyaç duyarız. Kendi yaşamlarımızda doğru bir denge bulursak, başkalarına da olumlu örnekler sunmaya başlarız ki onlar da kendi dengelerini bulabilsinler.

Permakültür'ün merkezde yer alan etik ilkelerini çevreleyen 12 adet simge, bu felsefeye uygun tasarımlar yaparken gözetilmesi gereken ilkeler olarak sunulmaktadır. Dilerseniz bunları sırasıyla ele alalım:

1. Simge: Ağaç.

Doğayla meşgul olmak için zaman ayırırsak durumumuza uygun çözümler tasarımıyabiliriz. Bu simge bize gözlem yap ve etkileşime geç demektir. Bu ikon bir kişinin adeta bir ağaç olmasını simgeler. Doğayı gözlemlerken farklı bakış açılarından bakmak elzemdir. Bu bize sistemin içindeki çeşitli öğeler arasında neler olup bittiğini anlatır. Güzellik görenin gözündedir sözü, gözlemlediğimiz şeye kendi değerlerimizi kattığımızı anlatır. Doğada hiç bir şey yanlış ya da doğru değildir sadece farklıdır. Bunu bilmek önemlidir.

Tam da burada Permakültürün babası sayılan Bill Mollison'un büyükannesinin tavuklarıyla ilgili gözlemini paylaşmakta fayda var. Mollison kendisiyle yapılan bir röportajda bakın bu gözlemini nasıl renkli biçimde anlatıyor:

"Büyükannemin tavukları vardı ve onları her gün bir avuç buğdayla beslerdi, küçük bir barınağa birkaçını tıkarı ve yumurta alırdı. Her gün istisnasız 2 düzine yumurta alırdı. Bir gün ona kaç tavuğu olduğunu sordum. "Bilmiyorum, sanırım 25 civarında" dedi. Sayısını bilmiyordu. Bir akşam bir defter alıp dışarı çıktım ve gördüğüm tavukları not ettim. Akşamın sonunda 25'ten çok daha fazla tavuğu olduğunu gördüm. O tavuklar hiçbir zaman o bir avuç buğdaya tenezzül etmiyorlardı. Tavukları yakalamak için kafesler yaptım, içine çok miktarda buğday koydum ve 68 tavuk yakaladım. Bu kadar tavuğun bir avuç buğdayla doymadığı açıktı.. Meraklanmıştım. İki çeşit bitki arasında dolaşıyorlardı. Birincisi Coprosma, Yeni Zelanda'da yetişen parlak yapraklı, sürüngen, deniz rüzgârlarına dayanıklı bir bitkidir, yıl boyunca üzüksü meyveler verir. Mutlaka ya ham, ya olgun ya

da yeni, sürekli meyveleri olur. Her meyvede kolaylıkla iki buğday tanesiyle karıştırılabileceğiniz iki çekirdek olur. Tavuklar söz konusuysa bu sürekli bir buğday kaynağıdır, tavuklar bunu buğday niyetine yiyorlardı. Bir Coprosma çalısı bile büyükannemin beslediğinden düzinelerce fazla tavuğu besliyordu. Büyükannemin deniz rüzgârlarına karşı ektiği diğer bitki ise Solanum ailesinden bir bitkiydi. Devasa dikenleri olur. Afrika Tekediken (Boxthorn) denir. Lycium ailesindedir. Korkutucu derecede dikenli bir bitkidir. Ama ılıman iklimlerde fazla yayılmaz, bir yere dikersen ve orada büyür. 5 metre yayılır, 5 metre uzar. Bir kubbe oluşur ve orada sonsuza dek kalır. Bunlardan oluşan çalılar 200 yıldır kuzey Tazmania'da vardır. Her zaman çiçekleri ve yeşil, olgun, etli meyveleri vardır ve tavuklar bunları çok sever. Solanaceae (patatesgiller) familyasıdır ve milyonlarca minik domates sürekli düşer. Tavuk yumurta yapacağı ve civciv çıkaracağı zaman bunların altına gider ve oturur çünkü hiçbir şey, ne şahin, ne köpek bunların içine ulaşamaz. Civcivler çıktığında da bu barınağı terk etmezler çünkü meyveler minik civcivler için mükemmel boyuttadır. İyice semirene kadar bunları yerler ve dışarı çıkarlar, şahinler bir-iki tanesini kapar. Başları dertteyse yine çalıya saklanırlar, yani bu bitki mükemmel bir barınak ve yiyecek kaynağıdır.

"Büyükannemin bu iki bitkiden başka hiç bitkisi yoktu ve buna rağmen kümesin 50 metre çevresinde 85 tavuk besliyordu. Tavuk beslemek için buğday almaya gerek olmadığını anlamıştım. Yumurtaları da çok güzeldi. Daha sonra bazı Yeni Zelandalıların 3 çeşit Coprosma ile tavuklarını beslediklerini gördüm. Başka bir şey vermiyorlardı sadece bunları veriyorlardı."

2. Simge: Şişe İçinde Güneş (Enerjiyi Yakala ve Depola)

Kaynaklar bol iken onları toplayacak sistemler geliştirebilirsek, gerçekten ihtiyacımız olduğunda kullanabiliriz. Bu simge "güneş parlıyordu samanı topla" özdeyişini de ifade etmektedir. Yağmur suyunu belli bir yerde toplamak, bunun için yüksek bir tank inşa etmek, böylece yer çekiminin su basıncı sağlamasına imkan vermek, bunu bahçeye koymak böylece sulama için gerekli olacak hortum ve boruların sayısı azaltmak bu simgenin anlamına göre yapılan tasarımlardan birisidir. Ayrıca bahçeniz varsa sebzeler ve bitkiler ekmeniz bile enerjinin gıda biçiminde saklanmasına yarar. Böylece onları ya hemen yersiniz ya da daha sonra yemek için uygun koşullarda saklarsınız.

3. Simge: Ucundan Isırılmış Turp (Ürün Elde Et)

Turpun ucundan ısırılmış olması, ürün elde ederken insanın başkalarıyla rekabet halinde olduğunu simgeler. Bu simge "Boş mideyle çalışamazsınız" özdeyişine de uygundur. İnsan yaptığı işten gerçekten faydalı sonuçlar aldığından emin olmalıdır. Hayatımızı devam ettirmemiz için de yaptıklarımızın sonucunu hemen görmeye ihtiyaç duyarız.

4. Simge: Dünya

Sistemlerin başarılı biçimde işleyebilmesi için doğalarına ters düşen eylemler yapmaktan vazgeçmeliyiz. Çünkü eski bir özdeyişin söylediği gibi: "Babaların işlediği günahlar yedi göbek sonrasındaki çocuklarını etkiler." Yeryüzünün kendi kendini regüle edebilme özelliği vardır. Ancak bunun doğru işleyebilmesi için ona fırsat vermek gerekir. Bir

rehber varlığın dediği gibi: "Toprak, yalnız kendinden verdiğini geri alınca, yine kendine dönüştürür, yabancıyı kabul etmez. Su, ne olursa olsun ona yabancı, sonradan ek, yine ayırır, gider, gelir, tertemiz olur pek." Bu nedenle doğanın kendini yeniden düzenleme kuralını uygulamasına olanak tanımamız ve feedback'leri (sonucunda bize geri dönen bilgileri) değerlendirmemiz gerekir. Küresel ısınma yaptığımız bir yanlışın bize geri dönmesidir ki olumsuz geri bildirimlerin ortaya çıkması yavaş olur. Yani etkilerini anında göremeyiz. Peru'da bulunan Titikaka gölündeki kamışlar bu simgeyi gayet güzel açıklamaktadır. Kamışlar gölde oluşmakta ve sürekli olarak birbirinin üzerine eklenmektedir. Bunlar ayrıca gıda kaynağı olarak da kullanılmaktadırlar. Evler ve sallar için yapım malzemesi, şifa amaçlı ve hattâ mutfaklarda yemek pişirmek için yakıt olarak bile kullanılmaktadır. Orada yaşayanlar, son yıllara kadar göle akıtılan ve besine dönüşen insan dışkı ise büyüyen kamışlar arasında kurulmuş olan harika dengenin artan turizmle birlikte bozulduğunu ve gölün gerçek anlamda kirlenmeye başladığını söylüyorlar. Ne yazık ki dünyamızın pek çok yerinde benzer olaylar yaşanıyor. Bu nedenle insanın fütursuzca ve kendisinden sonrasını düşünmeden yaşama stilini değiştirmesi gerekiyor.

5. Simge: AT

(Yenilenebilir Kaynaklar ve Hizmetlerden Faydalan ve Değerlendir).

Bu simge, yenilenmeyen kaynaklara olan bağımlılığımızı ve tüketim alışkanlığımızı azaltmak için doğanın bereketinden en iyi şekilde faydalanmayı anlatır. Diğer bir deyişle: "Bırak doğa kendi yolunda gitsin" özdeyişine uygundur. At simgesi hem yenilenebilir bir kaynağı hem de hizmeti

simgeler. Şöyle ki bir at hem araba çeker, hem tarlayı sürer hem kütükleri taşır. Kaynakları yüksek teknolojiyle birlikte gereğinden fazla kullanma yoluyla doğa üzerinde kontrol kurmak sadece pahalı değil aynı zamanda çevremiz üzerinde olumsuz bir etkiye de sahiptir. Bu nedenle, güneş enerjisinden faydalanarak bir ocak imal etmek bu simgenin başarılı bir şekilde hayata geçirilmesi sayılabilir. Günümüzde bazı büyük şirketler aslında yenilenebilir kaynaklar kullanmaya başladılar. Siemens'in bu sisteme uyarak kurduğu "yeşil binalar" örnek sayılabilir.

6. Simge: Solucan.

Bu simge atık madde üretilmemesini ifade eder. Bitki ve hayvan artıklarının değerli gıdalara dönüştürülmesi anlamını taşır. Aynı zamanda "Zamanında atılan bir ilmek dokuz tanesini kurtarır" ve "İsraf etme, Fazla İsteme" özdeyişlerine de uygundur. Sahip olduklarımıza iyi bakmak, bakımlarını gereken zamanlarda yapmak bizi boş yere para ve enerji harcamaktan korur. Ayrıca insan bolluk zamanlarında kolayca israfkâr olabildiğini de hatırdan çıkarmamalıdır. Kaynakları gerektiğince kullanarak ve ihtiyaç duyulan yerlere kanalize ederek hiç bir şeyin israf edilmemesini de sağlamış oluruz.

Avustralya'nın Melbourne şehrinde bir merkez, insanlara bisiklet tamiri öğreten (işin ustaları tarafından) bir yer açmış. Böylece insanlar hiç bir tamirciye gitmeden kendi bisikletlerini tamir etmeyi doğrudan ustalarından öğrendikleri için, masrafları azalmış ve daha uzun süre bisiklet kullanır hale gelmişler. Bu merkez ayrıca terk edilmiş veya bağışlanmış bisikletleri alıp, yedek parça olarak kullanıyormuş. İnsanlar geri dönüşüm-

lü bisikletleri satın aldıkları zaman öğrendiklerinin ışığında bisikletlerini tamir ediyorlarmış. İnsan, bu tarz oluşumlar sayesinde "Daha yenisini, daha güzelini, daha parlağını, daha hızlısını, daha gösterişlisini" satın alma hırsını, öğrenmekten keyif aldığı bir aktiviteyle ikame ederek, frenleyebilir.

7. Simge: Örümcek Ağı ve Ortasındaki Örümcek.

Bu simge, biçemlerden (modellerden) detaylara doğru tasarım yapma ilkesine uygundur. Bir adım geriye çekildiğimizde doğanın ve toplumun içindeki modelleri daha iyi gözlemleyebiliriz. İşte bunlar yapacağımız tasarımların ve detaylarının bel kemiğini oluşturacaktır. Her örümcek ağı kendine has bir modele sahiptir ancak yine de hepsinde spiral şeklinde dönen iplikler ve ortadan dışarıya doğru uzanan çubuklar yer alır. "Ağaçlardan dolayı ormanı göremiyorum" özdeyişi bize bir şeye çok yakından baktığımızda resmin büyüğünü kaçırdığımızı hatırlatır. Permakültür felsefesine uygun tasarım yaparken bu ilkeyi göz ardı etmemek gerekir. Zira pek çok doğru bilgiye bütünü kavradıktan sonra erişiriz.

8. Simge:

Bir halka etrafında toplanmış olan insanların kuşbakışı görüntüsü. Bu simge bize "Ayrırma, Birleştir" demektir. Doğru şeyleri doğru yerlere koyduğumuzda, bu şeyler arasında bir ilişki gelişir ve bunlar birbirlerini desteklemek için birlikte çalışmaya başlarlar. Simgenin ortasındaki boşluk sinerjiyi betimler. Çünkü beş kişi bir araya geldiğinde ortaya beş kişinin yapacağından daha fazla iş çıkar. Böylece iş kolaylaşır.

Bill Mollison doğada da buna benzer bir sistemin var olduğunu. Her şeyin birbiriyle beraber ve birbirini destekler tarzda çalıştığını şöyle anlatıyor: "Öncelikle Doğa'nın hiçbir zaman tek bir sistemle yetinmediğini gördüm. Hiçbir zaman sadece çam ya da sadece herhangi bir şeyi yetiştirmiyor. Doğa bir sistem oluşturuyor, üst kat, orta katlar, alt katlar, sonra da yumru köklerle toprak altına dalıyor. Bir sistem oluşturmak zorunda olduğunda, bazı bitkilerin ışık ihtiyaçlarını dikkate alarak, oluşturabileceğin pek çok katman vardır. Şimdi, tropik iklimde koyu gölge çok önemlidir. Eğer bu yoksa çok az ürün alırsın, çünkü sabah daha 9:30'da sıcak basmıştır ve bitkiler solar, haliyle fotosentez durur. Ama saat 4:30 gibi yapraklar tekrar açılır ve fotosenteze başlar ve sadece günün sonunda biraz gelişim gösterirler. Bu yüzden tropikteki bitkilerden dünyayı besleyecek gıdayı alamazsınız çünkü oradaki bitkiler enerjilerinin çok azını büyümeye harcayabilirler. Bir nevi ışık bombardımanı altındadırlar, ortam çok fazla aydınlıktır. Işığı görünce içe katlanırlar, bu yüzden üstlerine koyu gölge getirmeniz gerekir. Bu yüzden tropikte bir sürü şemsiye şeklinde ağaçlar görürsünüz. Bunları koyarsanız bitkiler gün boyu ışığı sentezler ve gölgeli ağaçların altında üretimi ikiye katlırsınız."

9. Simge: Salyangoz.

Bu bize küçük ve yavaş çözümler üretmemizi anlatır. İstikrarlı bir yavaşlık yarışı kazanır. Küçük ve yavaş sistemler büyük olanlara nazaran elde edilmesi daha kolay olanlardır. Böylece yerel kaynaklardan daha iyi faydalanırsınız ve daha sürdürülebilir sonuçlar elde edersiniz. Salyangoz hem küçük hem de yavaştır. Evini sırtında taşır ve bir tehlike sezdiğinde içeri çekilerek kendini koruma altına alır.

10. Simge: Arı Kuşu.

Farklılıkları (Çeşitlilik) kucakla ve değerini bil anlamına gelir. Farklılık veya çeşitlilik bir çok tehditkâr durum karşısında acizliğimizi hafifletir. Ayrıca Çevremizin kendine has doğasından maksimum düzeyde faydalanmamızı sağlar. Simgede yer alan arı kuşu bir çiçeğin karşısında kanat çırpmakta ve ondan nektar almaya çalışmaktadır. Bu simge doğadaki formların ve işlevlerin kendine has olduklarını hatırlatır. Ayrıca "yumurtalarınızın hepsini aynı sepete koymayın" özdeyişine de uygundur ki bu da bize çeşitliliğin çevremizdeki varyasyonlara karşı bir sigorta görevi yaptığını anlatır. Peru'nun Ollantaytambo bölgesinde bulunan yerel pazarlar hem turistler hem de yerel halk için çok önemlidir. Buraya çeşitli köylerden gelen Perulular hem tohum hem de taze sebze ve meyveleri almaya gelirler. Burada birbirinden farklı görünümde bir çok mısır türü satılır. Bunlar binlerce yılın damıtılmış bilgisiyle kendilerine has çok ince ve yüksek tekniklerle üretilir (ilk aşama tohumun saklanması aşamasıdır ki bunda bile pek çok teknik kullanılır).

11. Simge:

Ardında güneş gözüken dağlardan kıvrılan bir nehir. Sınırları zorlayın ve marjinal olanlardan da faydalanın. Çok çignenmiş olduğu için, doğru yolda olduğunuzu sanmayın anlamına gelir.

Bu simge bize en fazla görünen, bilinen, aşikâr ve popüler olan bir şeyin her zaman önemli, faydalı ve etkin olmayacağını hatırlatır. Hepimiz kendimizi beslemek için evimizin en yakınındaki marketten veya yolumuzun üzerindeki bir mega marketten çeşitli gıdalar satın alıyoruz. Buna öylesine alışmış

durumdayız ki, satın aldığımız mısırın, patatesin, muzun hangi çiftlikte üretildiğini, ananasın nereden geldiğini, koyunun veya dananın nerede kesildiğini sorgulamıyoruz bile. Ve bir gün geliyor yediğimiz gıdaların çoğunun genetiğiyle oynanmış tohumlardan üretildiğini ve büyük tohum şirketlerinin oyunlarıyla dünya pazarlarına sunulduğunu ve hattâ hükümetler kanalıyla servis edildiğini (bazı durumlarda ekilmeye zorlandığını) öğreniyoruz. Mollison kendisiyle yapılan röportajda bunu şöyle ifade ediyor:

"Gıda, tüketildiği yere çok yakın olarak yetiştirilmeli ve yeterince köylü pazarları olmalı. Yani çiftçi pazarlarının sayısı artmalı ve kuralları olmalı. Orada satış yapanlar kendi ürettiklerini satıyor olmalı, yani çok yakında yetiştirilmiş ve pazara, yani, tüketiciye yakın olmalı. Bir sonraki aşama, Japonların toptan satış yöntemidir ki bunun yolu tüm alışverişleri üretici-tüketici kooperatifleri vasıtasıyla yapmaktan geçer. Böylece 3 çiftçi 150 evi besleyebilir. Japonya'da neredeyse gıda pazarlamasının tek yolu bu, böylelikle tüm tüketiciler üreticilerini tanıyor, hattâ çocuklarının doğum günlerini bile biliyorlar. Tüm çiftçiler de tüketicilerini biliyor. Birbirlerini çılgınca destekliyorlar. Birbirlerinden müşteri çalmak imkânsız. Çiftlikten tüketiciye gelene kadar her şey organik. Bence gıdanın geleceği budur. Gıdanın geleceği burada. Japonya, gıdanın pazarlanmasının geleceğini bulmuşsa, Vietnam da gıda üretiminin geleceğini bulmuştur, tamamen organik sistemleri benimsediler. Bizler büyük tohum şirketleriyle umutsuz gibi gözüken bir savaşın içindeyiz. Bu aynı zamanda nihai bir savaştır, çünkü eğer kazanırlarsa, bu hepimizin sonu olacak. Başka bir deyişle kazanmak zorundayız. Çok basit gelse de umurumda değil, ben

şöyle diyorum: Kaybetmek için çok geç. Benimsediğin sistemler mutlaka işe yarayan sistemler olmalı. İşe yarayacak şeyleri tasarlayan ciddi bir düşünce yapın olmalı. Herkes, yiyeceğinin çoğunu penceresinden baktığında görmeli. Yediği yiyeceğin yetiştiği yerin yakınında oturmaları. Eğer bu Meksika'da yetişiyorsa üzerinde kontrolün olmaz."

12.Simge: Kelebek.

Değişimden Yaratıcı Biçimde Faydalanın ve Tepki Verin. Dikkatlice gözlemlediğimizde ve doğru zamanda müdahale ettiğimizde, kaçınılmaz olan değişim üzerinde olumlu etkiye sahip olabiliriz. Kelebek, doğadaki dönüşümsel değişimin olumlu bir sembolüdür. Çünkü bir tırtıldan bir kelebeğe dönüşmüştür. Bu nedenle "Vizyon bazı şeyleri oldukları gibi değil, olacakları halleriyle görebilmektir." Permakültür etiği ve simgeleri ardındaki felsefesiyle birlikte dünyamızın sürdürülebilir geleceğine hizmet etmeye devam edeceğe benziyor. Dünyanın her bir yanındaki gönüllüler bu felsefenin yayılmasına ve insanların uygun tasarımlarla daha sağlıklı beslenmelerine katkıda bulunuyorlar. En büyük dileğimiz üzerinde rahatça dolaşalım diye yaratılmış olan yeryüzünün yaratılış gayesine uygun biçimde yol almasıdır.

Faydalanılan Kaynaklar:

Permakültüre Giriş- Bill Mollison,
Doğal Tarımın Yolu-Masanobu Fukuoka,
Türkiye Permakültür Araştırmaları Enstitüsü,
Permakültüre Giriş Kursu-Mustafa Bakırcı,
www.permaculture.org, www.permaculture-
global.com, Scott Vlaun'un Bill Mollison ile yaptığı söyleşi.

Permakültür Simgeleri:

www.permacultureprinciples.com

"Etrafımızı çepeçevre sarmış olan bu ümitsizlik ortamında, dünyamızın yakın geleceğinde topluca yaşayabileceğimiz güzellikleri görmek için bu celseyi sonuna kadar dikkatle okumanızı tavsiye ediyoruz."

Sevgi Dünyası

Özgür Seçimin Yeniden Ayarlanması

Canlı Kryon Celsesi,

3 Mart 2012 Dallas, Texas
Lee Carroll kanallığı ile verilmiştir.

Çeviren: Necati Tarıman

Selamlar sevgili varlıklar, Ben Manyetik Hizmetten Kryon'um. Benim ile yapılan toplantılara katılanların çoğu yaşlı ruhlardır. Bu öngörülüş olan bir husustur. Yirmi yılı aşkın bir süre önce partnerim bu işe başladığında toplantılara meraklı ruhlar katılırlardı. Demek ki zaman

içinde evrimleşme gerçekleşmiş. Onları celseye katılabilecekleri böyle bir odada veya celseyi dinleyebilecekleri veya okuyabilecekleri başka bir mekânda bulunmaya sevk eden husus yaşlı ruhların ciddiyetidir. Ruh, perdenin benim tarafımda bulunan potansiyellerine yanıt verir. Ve şimdi yeniden belirtmek isterim

ki bizim saatimiz yoktur. Biz şu sandalyelerde oturanları nasıl görüp algılıyorsak, celseyi okuyanları da aynı şekilde görürüz. Biz potansiyelleri gerçeklik olarak görürüz. Şimdi görmekte olduğumuz gerçeklik sizin bu celseyi kağıt üzerinde veya herhangi bir elektronik cihaz aracılığı ile okumanız şeklinde tecelli ettirmiştir. Bu olanlar bizler için şu anda bu toplantıya katılan ve söylediklerimizi gerçek zamanlı olarak dinleyen az sayıdaki kişinin yaşadıkları ile aynı zaman çerçevesi içindeymiş gibi görünmektedir. Dolayısıyla, sizin geleceğiniz bizim şimdimizdir.

Biz kendi gerçekliğimizde ampirik (deneye dayalı) kurallar görmeyiz, onun yerine varlığın potansiyellerini algılarız. Demek istediğimiz, biz sizlerin kim olduğunuzu biliyoruz - şu anda bir cihaz aracılığı ile dinliyor veya okuyor veya buradaki bir sandalyede oturuyor olmanızdan bağımsız olarak. Sizler burada kaç kişinin olduğunu bildiğinizi sanıyorsunuz ama aslında burada sözcüğünün anlamını bilmiyorsunuz çünkü sizin düşündüğünüzden çok daha fazla burada vardır. Sizin buradanız geleceği içeriyor mu? Sizin buradanız gelecek nesilleri içeriyor mu? Anlamanız gereken husus, bu kelimeleri dinleyen veya okuyan kişinin, bunu ne zaman yaparsa yapsın, bizim şimdimizde mevcut olan bir potansiyel olduğudur.

Size bu sabah (seminer içinde) yapacağımızı söylediğimiz şeye şimdi devam etmek istiyoruz. Bu da gezegendeki yeni enerji mesajının devamıdır. Sizler şu anda bizim "Galaktik Uyum" adını verdiğimiz 36 yıllık uyum

penceresinin ortasında bulunmaktasınız. 2012 yılı bu nedenle bu uyumun tam ortasıdır ve 2012 yılı enerjinin değişmeye başladığı ve bu gezegeni bu noktadan itibaren farklı bir şeye dönüştürecek olan enerji tohumlarının ekilmeye başladığı yıldır.

Bu işler bu şekilde yürümektedir ve sizin arzu ettiğinizden, hoşlandığınızdan daha yavaş seyretmektedir. Değişimdeki bu yavaşlık insanlığın birçok neslinin sizin yeni bilinç diyebileceğiniz şeyi miras almasından kaynaklanmaktadır. Ayrıca, bu sayede eski enerji içinde doğmuş olanlar bu eski enerjiden o enkarnasyonları (dünyadaki ömür süresi) süresince kurtulma imkânına sahip olmaktadır. Bu nedenle, ölüm bizim için sadece gençleşerek yaşama başlamak demektir. Bu söylediklerimiz sizin için bir anlam ifade etmiyorsa, partnerimin söylediği - aslında her zaman söylenmiş olması gereken- şeyi söylememiz gerekecektir: Eski enerji zor ölür! (zor yok olur)

Yeni bir enerjiye doğmak ve başarmak için geldikleri şeyi gerçekleştirmek amacı ile ölümün kapısından geçmek zorunda olan pek çok insan vardır. Yaşlı ruh ise bu gezegende yaşayan diğer insanlara oranla ölüm yolu ile bedenindeki bilinç değişimi için çok daha fazla hazırlıklı ve hazırdır. Bunun anlamı, bizim konuştuklarımızı anlayabilmeniz ve algılayabilmeniz için zamanın geçmesi gerektiğidir. Ve yaşlı ruhlar bu yoldan bütün diğer insanlardan daha fazla geçmişlerdir. Ama bu kuşakları etkileyen değişiklikler meydana gelirken, daha bu değişimler gerçekleşmeden önce,

değişim tohumlarının bir yaşam süresinden daha hızlı olarak meydana geldiklerini göreceksiniz. İşte bugün tartışacağımız konu budur ve bunu Özgür Seçimin Yeniden Ayarlanması olarak adlandıracağız.

Şimdi bir an için ara veriyoruz. Öğreti ve sözcükler ne olursa olsun, şu an senin için hazırlanmış bir takdir-i ilâhî var. Dinle okuyucu: Senin kim olduğunu biliyorum. Şu anda senin için hazırlanmış bir ilâhî takdir var. Şimdi oturmakta olduğun yerden daha kalkmadan değişimi yaşamak elinde (sen farklı biri olabilirsin). Bu böyledir çünkü siz hangi zaman diliminde olduğunuzu veya nerede olduğunuzu zannederseniz zannedin, bizim tarafımızdan yayınlanmakta olan bir enerjiyi alacaksınız ve bu enerji sizin DNA'nızın kuantum bilgisine, ruhunuzun kalıbına nüfuz edecektir. Sizin Yüksek Benliğinizin Akaşî ve ruh enerjiniz işin içindedir. Bu sizin bundan sonraki yaşamlarınızın sonuna kadar sürecek olan uyanıştır çünkü siz bugün bir karar veriyorsunuz. İşte bu özgür seçimin bir insan için ne kadar önemli olduğunu göstermektedir.

Geçmişinize bir bakın. Bu son yıllarda neler yapmış olduğunuza bir bakın. Uygunsuz olan hükümetler düştü; uygunsuz olan finansal kurumlar çöktü. Ama buna rağmen siz "Değişim nerede?" diye soruyorsunuz. Değişim sizin çepeçevre etrafınızda olup duruyor sevgili varlık ama bu değişim yavaş gerçekleşiyor ve her şey son birkaç hafta içinde olmadı. Öyleyse, sabırlı olun ve değişim tekerleğinin kendi hızında dönmesine izin verin.

Özgür Seçim O Kadar Basit Değildir

Özgür seçim basit bir veçhe gibi görünebilir. Bir insanın seçim özgürlüğünün olması onun özgür iradesi ile istediği her şeyi yapma serbestliğine sahip olduğu anlamına gelir. Ama bu doğru değildir. Sizler ancak tasavvur edebildiğiniz, hayal edebildiğiniz veya değiştirebileceğinizi düşündüğünüz şeyleri seçebilirsiniz. Size seçilebilir olarak görülmeyen şeyleri seçme imkânından yoksunsunuz. Örneğin, bir labirente bırakılmış olan fareler özgür olarak seçebilirler ve nereye isterlerse oraya gidebilirler. Ama o farelerin akıllarına hiç gelmeyen, hiç tahayyül edemeyecekleri bir seçim o labirenti oluşturan duvarları ortadan kaldırmaktır. Bu çözüm onların bilincinde veya gerçekliğinde mevcut değildir çünkü onların önünde labirenti oluşturan sağlam duvarlar durmaktadır. Dolayısı ile, fareler sadece o duvarlar içinde yer alan yönlerden ve önlerinde bulunan bilmecelerden birini seçmeye çalışırlar.

İnsanlar boyutsal bir algı içinde yaşamaktadırlar; bunu pek çok rengin birarada bulunduğu renkli bir dünya yerine sadece siyah ve beyazdan meydana gelen bir dünyada yaşamak gibi düşünebilirsiniz. İnsanların siyah ve beyaz içinde kalmak kaydı ile her zaman özgür seçim hakkının bulunmuş olduğunu söyleyebilirsiniz ama onlar farklı renklerin farkında değillerdi. Demek ki, eğer renklerin farkında değilseniz, yeşil, mavi ve kırmızıyı seçemezsiniz. Anlayabildiniz mi? Şimdi bir an için bu renklerin çok boyutlu gerçeklik olduğunu hayal edin. Bu nedenle, insan (özgür

seçim hakkı olmasına rağmen) hayal edemediği, tasavvur edemediği şeyleri düşünemez. Dolayısıyla bir renk de seçemez, çünkü o renklerin varlığının farkında değildir. Bundan sonra şimdiye kadar mevcut olmayan kavramları görmeye, onların farkına varmaya başlayacaksınız! Renkler için hazırlanmaya başlasanız iyi edersiniz!

Size şimdi bekleyebileceğiniz şeylerin küçük bir listesini vereceğim ve bazılarınız kısa sürede bunları görürken, bazılarınız bunları görmek için daha uzun bir süreye ihtiyaç duyacaksınız. Size zaman çerçevesi olmaksızın bir genel bakış sağlayacağım. Dolayısıyla, bazılarınız, "Tamam Kryon ama bunlar ne zaman olacak?" dediğinde ben sadece "Evet" diyeceğim. Evet sevgili varlık, bunların hepsi gerçekleşecek, çünkü bunların hepsinin gerçekleşme potansiyelini görüyoruz. Bunun anlamı da bizim, sizin oluşturduklarınızın orada olduğunu gördüğümüz anlamına gelir.

Ruhsallık

Birinci husus: Ruhsallık. Gezegeninizdeki ruhsal tasarım sistemleri (dinler) değişmeye başlamıştır. Bu bazı sistemlerin yıkılacağı, yok olacağı anlamına gelmemektedir. Onların sadece değişeceği anlamına gelmektedir. Sizin gezegendeki örgütlü din olarak adlandırabileceğiniz bazı büyük ruhsal sistemler değişmektedir. Zaman içinde farklı bir tapınma yöntemi ortaya çıkacak, temel doktrin aynı kalırken, kurallar aşamalı olarak değişime uğrayacaktır.

İsa'nın doktrini her zaman Tanrı'yı kendi içinde bulmak olmuştur. Onun öğretileri çok açıktır. Mucizeler insanların neleri yapabilmeye kadir olduklarını göstermek için örnekler olarak gösterilmiştir. Mucizelerin amacı asla bir insana Tanrı olarak tapınılmasını sağlamak olmamıştır. Bu gerçeği içinize sindirebildiğiniz zaman İsa'nın öğretileri de İsa'nın öğretileri olarak kalabilir. Bu sadece yorumunu değiştirir.

Orta Doğunun büyük peygamberlerinin (hepsi birbiri ile akrabadır) öğretileri birlik ve sevgi üzerinedir. Dolayısıyla, kutsal sözler bir kez yeni bilgelik ile yeniden tanımlandığında, peygamberlerin sözleri değil ama insanlar değişecektir. Aslına bakarsanız, peygamberlerin ilhamları o zaman daha da ilâhi ve bilgelikleri daha da derin olacaktır.

Yakın zamanda bir papayı kaybedeceksiniz. Benim saatim yok. Bizim için yakın zamanda olan, sizin için çok farklı olabilir. Onun yerine geçen kişi sizi şaşırtabilir çünkü onun örgütü o anda varlığını devam ettirme çabası içinde olacaktır. Giderek daha az insan rahip olmak istemektedir. Giderek daha az genç örgütlerle ilgilenmektedir. Ve yeni papa örgütünü canlı ve ayakta tutabilmek için değişiklikler yapmak zorunda kalacaktır. Bu örgütün ayakta kalacağı ama yeni enerjide örgütün daha modern bir görünüşünün olacağıdır. Bu kilisenin çökmesi anlamına gelmemektedir. Burada olan insanın içindeki tanrısallığın devam etmekte olan tapınmaya uyum sağlamak için yeniden ayarlanmasıdır. Bu bir kazan-kazan durumudur. Eski

kadrolar yerlerini muhafaza ediyor olacakları için yeni papanın işi zor olacaktır. Hattâ bir suikast girişim bile olabilir çünkü eski zor ölür ve yöntemleri de pek değişmez. Bu birinci sırada olandır. Olacakları gözlemleyin. Bu ruhsal sistemlerin çalışma şeklinde ortaya çıkan bir değişimdir. Bu ruhsal sistemlerin peygamberler tarafından değil de, insan tarafından hareket ettirilen daha güçlü bir gerçeğe uyan ruhsal sistemlerin yeniden ayarlanmasıdır.

Dram

İkinci husus: Sizin insan doğasının ne olduğu ile ilgili tüm düşüncelerinize rağmen insanlar dramlara daha farklı bir tepki vermeye başlayacaktır. Şu anda dram çekici gelmektedir. Medyanız şu anda, sanki sizler evinizde zaten yeterince bunu yaşamıyormuşsunuz gibi, son bir gayretle dram izleyebilmeniz için reality programları yapıyor. Ben sizin bu değişimi izleyip gözlemenizi istiyorum çünkü tam da bu değişim size temel insan doğasında bir şeylerin değişmekte olduğunu gösterecektir. Zaman içinde şu anda gösterilmekte olan bu programlar tüm çekiciliğini kaybedecektir. Hiçbir çekiciliği kalmayacaktır. İleride bir gün sizler geriye bakıp bu tuhaf eğlence programlarını izlemiş olduğunuz görünce, "Ne kadar barbarca eğlence yöntemlerimiz varmış!" diyeceksiniz. Her şey değişecek.

Bunun anlamı insanların eğlenmesi için yapılacak şeylerde değişim meydana geleceğidir. İnsanlar yaşamlarında ve serbest zamanlarında tecrübe etmek

isteyecekleri şeylerde değişikliklere gideceklerdir. Ruhları rahatsız eden şeyler yerine ruhları huzura kavuşturacak, rahatlatacak şeylerin yapılması teşvik edilecektir. İnsanlar artık eski enerjide beslendikleri şeyler ile beslenmek istemeyecekler. 50'li yıllarda yapılmış olan bir televizyon programını izlediğinizde beğeniyor musunuz? Bu programlar size yavan ve masumiyetleri açısından gülünç gelmiyor mu? Evet, tam da böyle olmaktadır ve bunun nedeni sizin bugünkü gerçekliğinizdir. Dolayısıyla, önümüzde zamanda insanların drama verdikleri tepkide gerçek bir değişim bekleyebiliriz.

Bundan böyle dramatik şeylere olan ilginiz azalacak ve bunun yerine bilgiyle ilgili, kalpleri ısıtan ve yumuşatan şeylere olan ilginiz artacaktır. Gelmekte olan budur. Şimdi ben bazılarınızın "Benim bu konuda şüphelerim var çünkü insanlar insandır" diyeceğini biliyorum. Hattâ bazılarınız "Kryon, insanlığını büyük bölümünün yaşlı ruhlar olmadığını bizzat sen söylemiştin. Dolayısıyla, onlar bizimle birlikte değişmeyeceklerdir. Öyleyse, insanlığın büyük bölümü nasıl olacak da değişecek?" diyeceklerdir. Size şunu söyleyebilirim - bazı değişimler dünya çapında olurken, bazı değişimler sadece yaşlı ruhlar çapında olacaktır. Bunu göreceksiniz. Ama tohumlar ilk önce sizinle birlikte atıldı. Bu nedenle, sizin hissettikleriniz ve sizin yaptıklarınız zaman içinde insanlığın geri kalanında görülmeye başlanacaktır. Şu anda televizyonda gösterilenler hakkında ne düşünüyorsunuz yaşlı ruh? İtirazların var değil mi? Bunu barbarlık olarak görüyorsun, nite-

lendiriyorsun. Şimdiden gazeteci olarak dürüstlükten pay almamış olanların size bilgi vermek yerine sizleri korkutma amacıyla olduğunu görebiliyorsun. İşte bunlar değişecektir. Bu değişimleri kuvvetle talep edeceksiniz.

Şu şekilde düşünün: Yaşlı ruhlar enerji eken ve yeni tohumların meydana gelmesini sağlayan tohumlardır. Zaman içinde genç ruhlar bile dünyadaki yeni enerjinin sağlamakta olduğu bu tohum mirasına dahil olacaklardır. Bu ikinci sıradaki husustur.

Daha Uzun Yaşam Gerçekleşecektir Ama...

İşte size yeniden aynı konuyu getiriyoruz. Bu konudan söz edip duruyoruz ama insanlar bir türlü inanmıyor. Eğer gerçekten yaşam uzayacaksa, bazıları o zaman dünya üzerinde aşırı nüfus olmasından korkmaktadırlar. Şimdiye kadar durumun nasıl geliştiğini gördünüz ve geometrik artış inkâr edilecek ve ayrıca değiştirilebilecek bir husus değildir. Dolayısıyla, dünya nüfusuna baktığımızda ve son 20 yılda nasıl bir artış olduğunu gözlemlediğinizde, korkuya kapılıyorsunuz. Bu durumu ne değiştirebilir?

Cevap basittir ama düşünce değişikliği gerektirir. Cevap: Dünya üzerinde yeni bir hayatı sürdürme senaryosunu anlayan bir medeniyettir. Irkı geliştirmek için çok çocuk yapması gerektiğini öğrenmiş olan (eski hayatı sürdürme yolu) insanlar yerine yeni senaryoyu anlamaya başlayan insanlar gereklidir. Temel hayatı idame senaryosu değişimi ile birlikte çağların

akaşık bilgeliği yerleşmeye başlayacaktır. Tüm kadınlar kendilerine bakıp, "Eyvah saat ilerliyor" demeyecek ve onun yerine "Bundan önceki 14 yaşamımda arka arkaya anne oldum. Artık bu kez pas geçeceğim ve çocuk doğurmayacağım." diyecektir. Artık kadınlar böyle düşünmenin bir kayba veya suçluluk duygusuna yol açmayacağını anlayacaklar ve yeni hayatı sürdürme yönteminde ailelerde az çocuk olması veya hiç çocuk olmaması gerektiğini bileceklerdir. Ayrıca, daha önce de söylediğimiz gibi, şu anda nüfus kontrolü hakkında hiç bilgisi olmayanlar bile neyin bebeklerin doğmasına neden olduğunu anlayacaklardır (Kryon esprisi).

Yeni Afrika'nın bir bölümünde, bazı birinci dünya ülkelerinde şimdi olduğu gibi, eğitim ve şifanın yanısıra zaman içinde sıfır nüfus artışı olacaktır. Şu anda belirli bir manevi doktrine bağlı olanlar bu doktrinin çocuk doğurma ile ilgili olan kısmında değişikliğe gideceklerdir, bunu izleyin. İşte o zaman örgütlü din kurumu içinde bile uygun görülen özgür seçim yapma imkânına sahip olunacaktır. Sağduyu gereği insanlar "Benim hiç çocuğumun olmaması veya bir çocuğumun olması gezegen için daha hayırlıdır" demeye başlayacaklardır. Daha sonra "Sadece bir çocuğumun olması ekonomik açıdan daha doğru ve akılcı olacaktır. Böylece tek çocuk da daha iyi bir yaşam sürecektir." noktasına gelinecektir. Bu tip değişimleri gözleyin. Geleneksel doktrinlere saplanmış kalmış olan ve bu nedenle bu söylediklerimin müthiş ve imkânsız olduğunu söyleyenlere gelecek olan yeni papayı işaret edi-

yorum. Kontrolsüz üremenin kaçınılmaz olduğunu düşünenleri, belirli bir görev veya mecburiyet olmaksızın, birinci dünya ülkelerinin kendi başlarına neler başarmış ve gerçekleştirmiş olduklarını görmek için şimdiye kadar bakmamış veya bakma ihtiyacı duymamış olduğunuz istatistiklere bakmaya teşvik ediyorum. Söylediklerim zaten olmaktadır. İşte bu da üçüncü husustu.

Enerji (Yeniden)

Gezegenin doğal kaynakları sonludur ve şimdiye kadar yapmış olduklarınızı sürekli olarak yapmaya devam etmeniz mümkün değildir. Biz on yıldır bunu söyleyip duruyoruz. Elektrik enerjisi üretmekte alternatif yollar için daha fazla bilim ve mali kaynak kullanılmaya başlanmasını gözleyin. Bundan en fazla kaybı olacak olan şirketlerin bunu finanse edeceklerini göreceksiniz. Düşünce bazında değişimler meydana geldiğini görmek mümkündür. Gaia'dan fiziksel kaynaklar almak yerine artık enerji almaya başlamalısınız. Şimdi yine jeotermal enerjiden, gelgit enerjisinden ve rüzgâr enerjisinden söz ediyoruz. Ama sizden yine bunlara aşırı mühendislik uygulamamanızı istiyoruz. Zira insanların teknolojik çağda çok yaptıkları birşey, basit şeylerde aşırı mühendisliğe gitmeleridir. Örnek istiyorsanız nükleer enerjiye bakın, çok fazla mühendislik ve pahalı bir buhar makinesi.

Gelgit ve dalgadan enerji elde etmekle ilgili fikirleriniz illa teknik mucizeler olmak zorunda değildir. Dalgaların olduğu bir rıhtımda her iki yönde

(gelirken ve geri çekilirken) enerji yaratacak olan ve bütün bir kentten ziyade birkaç mahalleye enerji temin edecek bir jeneratöre bağlı olan bir çark düşünün. Basit düşünün ve üretim tesislerinin büyük ve merkezi olmaktan çok, küçük ve yerel olmasını hedefleyin. Aynı şey rüzgâr ve jeotermal enerji için de geçerlidir. Kümeler içinde yer alan belli sayıda ev grupları için üretim düşünün. Eğer dağıtım ağı yoksa, o zaman dağıtım ağında arıza olması da söz konusu olmaz. Geleceğiniz işte böyle olacaktır ve eğer dediklerimi yaparsanız bu gelecek düşündüğünüzden daha erken gelecek ve maliyeti de daha düşük olacaktır.

Su

Gezegenin en önemli doğal kaynaklarından biri olan ve değişecek, farklılaşacak ve sizin için gizemler yaratacak olan kaynağın tatlı su olduğunu size söylemiştik. Sevgili varlıklar, tatlı su bundan sonraki altın olacaktır. Size bazı ipuçları ve örnekler vermiş olduk. Ama size yalvarırız, tatlı suyun bitmesinden önce ısı olmaksızın ve gerçek zamanda tuzlu sudan tatlı su elde etmenin yolunu bulun. Bu yöntem mevcuttur, kullanıma uygundur ve bazıları daha şimdiden laboratuvarında başardı. Bu yöntem tüm gezegen için ucuz tatlı su sağlayacaktır.

Şu anda oluşmaya başlamış olan bir tavır değişikliği vardır. Yavaş yavaş siz de bunu görmeye başlıyorsunuz ve bunun önündeki tek engel şu anda hem paranın, hem de eski sistemin sahibi olan şirketlerdir. Bu da değişmeye başlamıştır çünkü büyük para her zaman yakın gele-

cekte ortaya çıkacağını bildiği yeniliğe yatırım yapmak ister ama bu yeniliğin kendisinin "rafta hazır tuttıkları" ile aynı çerçeve içinde olmasını ister. Şu anda "rafta olanlar" ise petrol, kömür, barajlar ve yenilenemeyen kaynakların kullanımıdır. Son 100 yılda bu konuda pek bir değişiklik olmadı, değil mi? Bundan sonra özgür seçimde bir değişim göreceksiniz. Bundan böyle yönetim kurulu odalarında öyle kararlar alınacak ki, iki nesil önce buna benzer kararlar orada bulunanları dehşete düşürdü. Artık "yapabilecekleri en kötü şey" "yapabilecekleri en iyi şey" olabilir. İşte sevgili varlıklar, bu özgür seçim kavramında değişim demektir. Yarının düşünürleri bundan önce asla söz konusu olmamış seçenekleri olabilir seçenek olarak görmeye başlarsa, buna gerçek değişim denir. İşte bu da dört numaralı husustu.

Şaşırtabilecek Olan Dürüstlük

Beş numaralı husus: Her şeyde dürüstlük ve adalet (hakkaniyet) aranmasının imkânsız olduğunu düşünenler vardır. Başka bir deyişle, İnsanlar kendilerine statüko olduğu söyleneni öylesine kabul etmezler. İnsanlar buna bakarlar ve "Bence bu daha iyi olabilir. Bundan daha fazla dürüstlük ve adalete sahip olan başka şeyler arayacağım." derler. Evet, size "Kurumlar tüm kartları ellerinde tutuyorlar ve sizler de işleri onların istedikleri gibi yapmak zorundasınız. Eğer sağlık sigortası ve eviniz için banka kredisi istiyorsanız, o zaman kurumların suyuna gitseniz, kurallarına uysanız iyi olur." diyenler olacaktır. Size bir haberim var. Bu bile değişecektir.

"Ne yapabiliriz ki?" diye sormaktadır insan. ""Tüm güç onların ellerinde." Geçmişte yapabileceğiniz hiçbir şey yoktu. Şimdi potansiyellerin ne olduğunu size söyleyeyim. Siz bilmeceyi ortaya çıkaracak ve labirentin duvarlarının ötesini göreceksiniz. Siz de "Madem öyle, o zaman ben de kendi kurumumu kurarım" diyeceksiniz. Ve bazıları gerçekten de kuracaklardır. Dürüstlük temeli üzerine kurulmuş olan yeni kurumlar, eski enerjinin yanından sıyrılıp geçeceklerdir. Başka bir deyişle, bugün genç olanlar arasında ileride yeni bir bankacılık yöntemi kullanarak banka kuranlar, yeni yöntemlerle sağlık ve bakım kurumları kuranlar ve sigorta kurumları kuranlar olacaktır. Ve siz bunları gördüğünüzde, "Biz neden bunları düşünmedik ki?" diyeceksiniz.

Bundan önceki on yılda eski gerçeklik kutusunun dışına çıkmak suretiyle yenilik ve keşif yapıldığını gördünüz mü? Gerçekten de gördünüz. Size neler olacağını söyleyemem çünkü henüz bunları düşünmediniz! Ama potansiyeller açık olarak ortada görünüyor. Size bir örnek vermeme izin verin. Diyelim ki 20 yıl önce o zaman henüz tam olarak varolmayan bir cihaz ve henüz hayal edemediğiniz bir teknoloji kullanarak İnternet diye bir şeyin olacağını tahmin ettiniz diyelim. Elinizin altında ağzına kadar dolu kütüphaneler, kitaplarla dolu binalar var. bilinebilecek her şey ile ilgili dünya çapında bir ansiklopedi, üstelik anında ve çok az arayarak bakabiliyorsunuz!.. Üstelik, bu bakma hizmeti için bir kuruş bile ödemenize gerek yok.

Arkadaşlarınızı arayabilir ve onlarla ekranda birebir görerek konuşabilirsiniz ve bunun için de bir kuruş bile harcamanıza gerek yok. Bu hizmeti hangi süre ile hangi derinlikte kullanırsanız kullanın, hizmetin kendisi bedava olacak!

O zaman sizi dinleyenler muhtemelen "Gerçi bunun mümkün olmadığını düşünüyoruz ama yine de şu teknolojik kısmına inandığımızı kabul etsek bile, her şeyin bir bedeli vardır. Bir bedel talep edilmesi ve bunun ödenmesi zorunluluğu vardır. Aksi halde, piyasada kalmak imkânsızdır." diyeceklerdi. Bunun cevabı şudur: Yeni buluşlarla, iş hayatına da yeni paradigmlar girer. Şu anda bilmediğinizi bilmiyorsunuz, onun için eski enerji dünyası düşünce sistemine dayalı olarak neler olabileceği hakkında karar vermeyin.

Düşünülemez Olan ... Politika, Genel Bakış

İnsanlar dürüstlük ve adalet aramaya başlayacaklar ve bu sizlerin asla olmasını beklemeyeceğiniz yerlerde olacak. Bunu geçen hafta söylemişim. Onun için bu yeniden gözden geçirmedir. Bir gün sizler bunu - hakkaniyet ve dürüstlük - siyasette de talep edeceksiniz. Adaylar birbirleri hakkında kötü sözler söylemeye başladıklarında, sizler onlara sırtınızı döneceksiniz ve bu şekilde davranan adaylar oy alamaz hale geleceklerdir. İnsanlar bu noktaya çok kısa sürede ulaşacaklardır. Buna siz ne diyorsunuz? Sizce bu nasıl olur?

Size başka bir potansiyel göstermeme izin verin. Şu anda içinde bulunduğum ülke (ABD) sözü edilen özellikler için örnek ve kalıp oluşturacaktır. Benim saatim yok. Gençlerin bu tip davranışları harekete geçirmelerini gözleyin ve onlar gerçekten bunu yapacaklardır. Çünkü yarının seçmenleri onlardır ve onlar bugünün enerjisini artık istemiyorlar. Bazılarına bu sistem o kadar iğrenç geliyor ki, bu enerji içinde oy vermek için kayıt bile yaptırmıyorlar. Bunu kısa bir süre içinde göreceksiniz. Bu da beşinci husustur.

Haberler

Altıncı husus. Bu konuda kısa konuşacağım. Haberlerinizdeki değişimleri gözleyin. Bu değişim olmak zorundadır. Medya insanların televizyon izleme alışkanlıklarını değiştirdiklerinin farkına vardığında, sizin izlemeniz için hazırladıkları programları değiştirmeye başlayacaklar. Zaman içinde "İyi Haberler Kanalı" adı verilen bir şey oluşacaktır ve bu gerçekten de çok cazip gelecektir insanlara. Zira bu programda gösterilenler ve söylenenler gerçek olacak ve bugün insanları çeken dramın yerini alacaktır. Bu programlar akşamları masanın etrafında oturan ailelerin izlemek isteyecekleri kanallar tarafından yapılacaktır. Bu kanallarda bir durumun sadece dramatik yönleri değil, tüm yönleri gösterilecektir. Şimdi gezegende olan ama size kimsenin söylemediği, göstermediği haberleri duyacak ve izleyeceksiniz. Bu olduğunda (sevgili varlık, bizim saatimiz yok), bu haberler dram ile sıkı bir rekabete girişeceklerdir. Size

bunu söyleyip duruyorum. İnsan doğasının kendisi siyah - beyaz olmak yerine, renkli olmaya başlamıştır. Bunu gözleyin. Ve bu da altıncı husustu.

Öngörüler

İki husus daha var. Çok yakın geçmişte size bir tahminde bulunmuştuk. Bunu şimdi tekrarlayacağız. Şu anda gezegende büyük ilaç firmalarını dize getirecek olan bir şeyler oluşmaktadır. Dürüstlük eksikliğinin farkına varıldıktan sonra büyük bir öfke dalgası ile birlikte, alarm verilen, tütün sektörüne olanlara benzer olaylar cereyan edecektir. İnsanlar gençleri bilerek bağımlı hale getiren ve böylece ölüme neden olan bir sektörü açığa çıkardılar. Aslında bir kez başladık-tan sonra açığa çıkarılması o kadar da uzun sürmedi. Ve biz bunu kısa bir süre önce söylemiştik ve şimdi yineliyoruz: Koskoca bir sektörün para kazanmak için ve kâr geyesi ile insanları hasta ve bağımlı hale getirdiği ortaya çıktığında, bu sektörün batması kaçınılmazdır. Er veya geç ama mutlaka olacaktır. Bunun gürültülerini çok yakında duymaya ve hissetmeye başlayacaksınız.

İnsanların sağlıklarına başka gözle bakmaya başladıklarını göreceksiniz. Uzun vadeli sağlık ve bakım sorunlarına gerçek cevabın ne olduğunu biliyor musunuz? Yalnız bu ülkede değil, tüm dünyada? Size bir ipucu vereyim. Hasta olmayın! Ve sevgili varlık, size artık ortaya çıkmaya başlayan hususun bu olduğunu söylüyorum.

Önümüzdeki sürede bedeninizi şimdiye kadar olduğundan çok farklı olan bir anlayışla inceleyecek ve göreceksiniz. DNA'nız yüzlerce yıl boyunca kendisini yenilemek ve hayatiyetini devam ettirmek üzere düzenlenmiştir. Şimdilik, bir an buradasınız ve sonra ölüyorsunuz. Araştırmalar yapılmaktadır. Uzatılmış yaşam artık mümkündür. İnsanlar doğal olan şeyleri ve her zaman varolmuş olan süreçleri aramaya başlayacaklardır. Bu bağlamda büyük ilaç firmalarının çökmesi nedeniyle yeni yollara ulaşmak için kapılar bulacaklardır. Bu olduğunda, sizler niye bunu daha önce akıl edemediğinizi merak edeceksiniz. Geriye bakacak ve 50'li yılların reklamlarında gülümseyerek belirli bir tütün çeşidini tavsiye eden doktorları göreceksiniz ve hayret edeceksiniz.

Benim saatim yok sevgili varlık. Bunların ne zaman olacağını söyleyemem. Ama size bunların olacağını garanti edebilirim. Olmak zorundadır. Yeni enerjide bu büyüklükte olan fakat dürüstlük dışında olan sistemlere yer yoktur. Bunu anlayabiliyor musunuz? Şimdi aranızdan bazıları, "İnşallah bütün bunlar ben buradayken olur" diyeceklerdir. Kesinlikle bunları yaşayacaksınız. Tamam, belki de bugünkü kimliğinizde olmayabilir ama bunları görmek üzere burada olacaksınız yaşlı ruh. Ve bu da yedinci husustu.

Savaşın Sonu

Sonuncusu en iyisidir. Bu gezegende binlerce yıldır insanlar birbirleri ile savaştılar. Eğer birbirleri ile savaşma

nedenlerine bir göz atarsanız, bunların hiçbirinin iyi nedenler olmadığını görürsünüz; toprak, kaynaklar ve açgözlülük. Bunlar neden değildir. Bu eski enerjinin tanımıdır. Bunlar neden değildir. Bir saldırıya karşı savunma belki de neden olabilir. Ama ya artık bir saldırgan bilinci yoksa?

20 yılı aşkın bir süre önce partnerimin hayatına girdiğimde, ona özel olarak vereceğimiz ilk mesajlarımızın inanılması güç mesajlar olacağını söyledim. İnsanlar bunlara gülecekti. Ona insan doğasının ve bilincin kendisinin değişeceğini, barış tohumlarının atılacağını ve artık savaşların çıkmayacağı günlerin geleceğini söyledik. Gerçekten de, bunları söylediğimizde kahkahalar koptu çünkü insanlar tarihe bakıyorlar ve orada insan doğası denilen mutlak enerji üzerine dayalı şablonlar görüyorlar. "İmkânsız! Savaşlar olmak zorundadır. Bundan önce hep olmuştur ve bundan sonra da her zaman olacaktır." İşte bu sizsiniz, sadece siyah ve beyaz potansiyelin varolduğu bir kutu içinde ancak siyahı ve beyazı görebilirsiniz, şimdiki, geçmişteki ve gelecekteki siyah ve beyaz. O bilinç içinde yer alan renk çeşitleri hakkında ve Tanrı'nın sevgisinin güzelliği ile ilgili olarak hiçbir fikriniz yok.

Size daha önce de söylediğimiz gibi, Kuzey Kore değişimin hemen kenarına gelmiştir. Bunun için neye gerek vardı? Eski enerjinin ölümüne ve sizlerin bunun oluşumunu izlemenizi istiyorum. Genç liderin danışmanları onu eski enerji içine çekebilmek için ellerinden geleni yapacaklardır. Bu özgür seçim babasında

olduğundan çok daha farklı olacaktır. Çünkü o bazı renkleri görebiliyor. Bunlar için gözlerinizi açık tutun. Bu işler sizin istediğinizden daha uzun sürecektir ama bu başlangıcın başlangıcıdır.

Bu sene içinde Venezuela'da potansiyel olarak gerçekleşecek olaylar çerçevesinde tahmin ettiğinizden daha kısa sürede Güney Amerika'da birlik oluştuğunu göreceksiniz. İran'da değişiklikler olduğunu göreceksiniz. Bizim saatimiz yok. Bunların hepsi potansiyellerdir. Bunlar özgür seçim ile değişebilir. Bunlar kehanet değildir. Bu bir gerçeklik değişimidir sevgili varlık ve böylece sekiz numaralı husus bir daha savaşma eğilimi olmaktadır. İnsanların yapmak isteyeceği budur. Hükümetlerin yapmak isteyeceği budur. Gezegen üzerinde oluşmaya başlayan bir bilgelik faktörü vardır ve bu sizin mümkün olduğunu düşünebileceğinizden çok daha büyüktür. Hükümete baktığınızda, sizin aklınıza gelenler nelerdir? İşlevsizlik görüyorsunuz çünkü insanlar bir şeyi birlikte yapmak için ne kadar çok çaba harcarsa, durumun o kadar kötüleştiğini söyleyen bir aksiyom vardır. Her şey en küçük paydasına ufalanır. Size şimdi diyorum ki, bunlar bile eski enerji kavramları olacak. Bunun yerine, bilgeliğin en üst potansiyel haline geldiğini göreceksiniz.

Benim bir saatim yok. Size bunların ne zaman olacağını söyleyemem. Size sadece bunların işleme girmiş olduğunu ve bunların tohumlarını görebileceğinizi söyleyebilirim. Şu anda adı geçen sekiz hususun her birinde size gösterdim.

Aranızdan bazıları, "Kryon bu kez şimdiye kadar olduğundan daha fazla tahminde bulundun" diyebilir. Size nelerin olduğunu söylemek istiyorum sevgili varlıklar. Ben hiçbir şey tahmin etmiyorum. Ben size sadece o potansiyel gerçeklik çorbası içinde olanları söylüyorum. Bu gezegende insanların yaptıkları bunlardır ve bu mesajlara inananlar, rahatlayıp derin bir nefes almalı ve "Eh artık zamanı gelmişti" demeliler.

Artık burayı terk etme zamanım geliyor ama gitmeden önce son bir tembihte bulunmak istiyorum. Tohum ekiciler, bu yeni tohumları ekmek için 18 yılınız var. Eğer bu işi daha geç yapmaktansa şimdi yaparsanız, tohumlar daha çabuk büyüyecektir. Sizin oynayacağınız rol evde ve işte bu konularda daha bilinçli olmak ve bilgeliğiniz dolayısıyla bildiklerinizi etrafınızda olanlara göstermektir. Kendinize nasıl davranıyorsanız, onlara da öyle davranarak Tanrı'nın sevgisini gösterin, öfkelenmekte yavaş ve bağışlamakta hızlı. Etrafınızda huzurlu bir alan yaratın, etrafınızdaki o huzur kabarcığı o kadar arzu edilir olmalı ki, insanlar sizinle birlikte olmayı istemeli. Hüküm verici olmayın.

Bunlar bu gezegenin Kristal Ağını değiştirecek olan tohumlardır ve sizin çocuklarınız ve onların çocukları da sizin bugün yapmakta olduğunuzu miras alacaklardır. Bu değişim bilinç değişimi ile ilgilidir ve burada olmanızın nedenidir.

Bugünün gerçeği budur ve şimdi yeniden diyorum ki, her şey ileriye doğru gitmeden önce biraz geriye doğru çekilebilir ama işin çalışma şekli budur ve

her zaman da böyle olmuştur. Son 50 yıla bakarsanız, insan doğasında müthiş değişimlerin meydana gelmiş olduğunu göreceksiniz. Bununla birlikte, bundan sonra olacaklarla karşılaştırıldığında, onların hiçbir hükmü olmadığını söylemek yanlış olmaz.

Ben Kryon'um. 22 yıl önce partnerim beni hayatının içine soktu. O zamanlar bu işin yürümeye başlaması için 4 yıla daha gereksinim olduğunu biliyordum ve öyle de oldu. 18 yıl önce uyum başladı ve aynı zamanda da işimiz başladı. Benim burada olmamın nedeni insanlığın yapmış olduklarıdır. Kryon her zaman gezegende olmuştur ama ancak son 18 yılda mesajlarında değişimle ilgili derin bilgiler vermiştir. Ağ Uyum Grubu (ızgara hizalama) 1989 yılında buraya vardı ve 2002 yılında burayı terk etti ve o zaman da manyetikler ayarlanmıştı. Ondan sonra da, aynen bizim söylemiş olduğumuz gibi, insanın bilinç değişimi başladı.

Bugün vermek istediğimiz mesaj budur. Geldiğinize göre daha farklı ayrılın buradan.

Ve öyledir.
KRYON

**“Lütfen Yeni Yılda
Aboneliğinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”**

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden
başlamak üzere yalnızca
abonelerimize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme adresi: sevgidunyasidergisi@gmail.com ve
PK: 227 Beyoğlu/İstanbul.
En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası

**Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayıflamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim**

✂

Adı, Soyadı:

Adres:

Posta Kodu:

İlçe:

İl:

Tel:

2012 yılı için Tek Dergi fiyatı: 7 TL.

Abone ücreti: Yurt içi (75 TL)

Yurt dışı (90 TL)

Posta Çeki No: 385999 (Sevgi Yayınları)

Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayıflamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com

TANALTAAY